

UOHSX004C9MP

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.:ÚOHS-S249/2012/VZ-8167/2013/550/HKu

Brno 3. května 2013

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů ve správním řízení zahájeném dne 27. 4. 2012 na návrh ze dne 27. 4. 2012, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Vězeňská služba České republiky, IČO 00212423, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4,
- navrhovatel – MICROSOFT s. r. o., IČO 47123737, se sídlem BB Centrum, budova Alfa, Vyskočilova 1461/2a, 140 00 Praha 4,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce „Zajištění modernizace a dlouhodobého servisu systému VIS“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 11. 1. 2012 pod ev. č. 7202011005214, ve znění opravy uveřejněné dne 9. 3. 2012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 1. 2012 pod ev. č. 2012/S 15 – 023980, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 21. 3. 2012,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Vězeňská služba České republiky, IČO 00212423, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4 – nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky

v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když nestanovil zadávací podmínky natolik přesně a jednoznačně, aby neumožňovaly různý výklad, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě postupu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů **ruší** předmětné zadávací řízení.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli – Vězeňská služba České republiky, IČ 00212423, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4 – ukládá:

uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně, č. ú. 19-24825621/0710, variabilní symbol – 2012000249.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Vězeňská služba České republiky, IČO 00212423, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4 (dále jen „zadavatel“) – uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) v informačním systému o veřejných zakázkách dne 11. 1. 2012 pod ev. č. 7202011005214, ve znění opravy uveřejněné dne 9. 3. 2012, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 1. 2012 pod evidenčním číslem 2012/S 15 - 023980, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 21. 3. 2012 oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Zajištění modernizace a dlouhodobého servisu systému VIS“ (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Základními činnostmi, jež tvoří obsah předmětu veřejné zakázky, jsou podle bodu 5 zadávací dokumentace:
 - **počáteční úprava vězeňského informačního systému (dále jen „VIS“)**, která bude poskytována na základě Smlouvy o počáteční úpravě vězeňského informačního systému,

- **průběžně poskytované servisní služby**, a to na základě Smlouvy o poskytování služeb pro vězeňský informační systém, a
- **jednorázově poskytované servisní služby**, a to na základě Smlouvy o poskytování služeb pro vězeňský informační systém,
- **předání správy a údržby VIS** případnému novému poskytovateli.

Předmět plnění veřejné zakázky je dále specifikován v bodě 5. 3. zadávací dokumentace.

3. Podle bodu 12. *Hodnocení nabídek* je základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky s dílčími hodnotícími kritérii:

Celková nabídková cena bez DPH určena součtem nabídkové ceny za úpravu VIS, nabídkové ceny za průběžně poskytované servisní služby a nabídkové ceny jednorázově poskytovaných servisních služeb, všechny bez DPH **70%**

Úroveň požadované součinnosti ze strany zadavatele **5%**

Metodika řízení implementace **5%**

Subkritérium

Návrh projektového řízení **50%**

Testování, předávání a akceptace **50%**

Nabízená úroveň SLA **20%**

4. Při výkonu práv a povinností podle zákona, souvisejících se zadávacím řízením, zadavatel nevyužil zastoupení žádné společnosti.
5. Proti zadávacím podmínkám podala společnost MICROSOFT s. r. o., IČO 47123737, se sídlem BB Centrum, budova Alfa, Vyskočilova 1461/2a, 140 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“) písemným vyjádřením ze dne 6. 4. 2012 námitky, které zadavatel obdržel téhož dne, a kterým po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl rozhodnutím ze dne 16. 4. 2012, které navrhovatel obdržel dne 17. 4. 2012. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal písemným vyjádřením ze dne 27. 4. 2012 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“).
6. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel návrh dne 27. 4. 2012 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu téhož dne.
7. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 5. 4. 2012 a z protokolů o jednání hodnotící komise ve dnech 5. 4. 2012, 12. 4. 2012, 17. 4. 2012 a 15. 5. 2012 vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem 3 nabídky, přičemž všechny vyhověly kontrole úplnosti podle § 71 odst. 8 zákona a dále všichni uchazeči prokázali splnění kvalifikačních předpokladů. Navrhovatel nabídku nepodal.

II. OBSAH NÁVRHU

8. Návrh směřuje proti zadávacím podmínkám ve smyslu ustanovení § 114 odst. 1 písm. a) zákona. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel zněním zadávacích podmínek vylučuje zásady stanovené v § 6 zákona, a to především transparentnost a rovné zacházení s uchazeči.
9. Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že jako stávající dodavatel podpory systému VIS (věžeňského informačního systému) má zájem ucházet se i o služby, které jsou předmětem veřejné zakázky a podílet se tak na modernizaci, rozvoji a dlouhodobém servisu VIS. Navrhovatel je ovšem přesvědčen, že zadávací řízení je v rozporu se zákonem, neboť není možné podání vzájemně porovnatelných nabídek z důvodu neúplné a neurčité zadávací dokumentace, která není dostatečným podkladem pro sestavení reálné nabídky služeb a jejíž některé požadavky nejsou technicky realizovatelné, což navrhovatel doložil znaleckým posudkem vypracovaným společností APOGEO Esteem, a.s., znalecký ústav se znaleckým oprávněním pro oceňování nemotného majetku, se sídlem Koněvova 2660/141, 130 83 Praha 3 ve spolupráci se soudním znalcem v oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, specializace na HW a SW – informační systémy firem a oboru ekonomika, odvětví výpočetní technika, specializace na oceňování HW a SW – informační systémy firem, Ing. Ivanem Janouškem, Mezi Ploty 309, 277 15 Tišice (dále jen „znalecký posudek“). Navrhovatel se cítí být znevýhodněn svou znalostí o skutečných požadavcích systému, které ostatní uchazeči nemají. Z tohoto důvodu nemůže být podle názoru navrhovatele jeho nabídka srovnatelná s nabídkami ostatních uchazečů, kteří budou vycházet z omezených a nepřesných informací uvedených v zadávací dokumentaci. Navrhovatel rovněž namítá, že zadávací dokumentace předpokládá, že zadavatel bude předmět plnění specifikovat až po ukončení výběrového řízení dohodou s vybraným uchazečem, čímž podle navrhovatele zadavatel porušil povinnosti stanovené zákonem, a sice vymezit předmět veřejné zakázky v zadávacích podmínkách, uveřejnit je s předstihem a zpřístupnit uchazečům informace za stejných podmínek.
10. Navrhovatel zastává názor, že předmět plnění není definován a neúplná, neurčitá a neaktuální zadávací dokumentace je v rozporu s § 6 a § 44 odst. 1 zákona. V souvislosti s povinností zadavatele definovat předmět plnění navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu ÚOHS–S272,292/2008–2633/2009/540/RDe, ve kterém úřad konstatoval, že zadávací dokumentace musí obsahovat požadavky a technické podmínky zadavatele, které vymezují předmět veřejné zakázky v takových podrobnostech, které jsou nezbytné pro zpracování nabídky. Navrhovatel dále odkazuje na rozhodnutí Úřadu ÚOHS–S109/2009/VZ-12164/2009/510/HOd týkající se veřejné zakázky v oblasti IT systémů, ve kterém Úřad upozorňuje na to, že zadavatel konkrétním způsobem nspecifikoval své požadavky týkající se předmětu plnění veřejné zakázky. Navrhovatel rovněž uvádí odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 2A6/2002, ve kterém je zmiňována povinnost zadavatele stanovit předmět plnění konkrétně a jednoznačně tak, aby uchazeči mohli zpracovat srovnatelné nabídky.
11. Navrhovatel v této části návrhu rovněž zmiňuje argumentaci zadavatele v rozhodnutí o námitkách ze dne 16. 4. 2012, ve které se zadavatel hájí, že nebylo v jeho možnostech vymezit předmět veřejné zakázky podrobněji a odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 7 Afs 66/2010 ze dne 26. 10. 2011 týkající se nedostatečných informací k vypracování nabídky k zakázce Lesů ČR. K tomu navrhovatel uvádí, že rozsudek citovaný zadavatelem

vyznívá spíše v jeho neprospěch a je použit v nevhodném kontextu, neboť právě pro tento typ argumentu Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení.

12. K neúplnosti a neurčitosti zadávací dokumentace navrhovatel uvádí, že v zadávací dokumentaci chybí specifikace řady klíčových parametrů požadovaného předmětu plnění. Navrhovatel uvádí příklady parametrů předmětu plnění, které podle jeho názoru v zadávací dokumentaci chybí a doplňuje, že nedostatečná specifikace parametrů vede k neporovnatelnosti nabídek.
13. K neaktuálnosti zadávací dokumentace navrhovatel uvádí, že díky neplnohodnotným informacím o stávajícím stavu VIS v zadávací dokumentaci a díky tomu, že podle navrhovatele jiní uchazeči nedisponují znalostmi o reálném aktuálním stavu stávajícího VIS, o požadavcích zadavatele na další rozvoj VIS a o analýzách těchto požadavků, které byly v minulosti diskutovány mezi zadavatelem a navrhovatelem, je pravděpodobné, že tito uchazeči při stanovování své nabídky kalkulovali s podstatně nižšími náklady na realizaci jimi nabízeného řešení. Nutnost vyšší informovanosti uchazečů o současném stavu VIS navrhovatel doložil dotazem uchazeče v dodatečných informacích k veřejné zakázce, ve kterém uchazeč žádá zadavatele o poskytnutí aktuální technické a funkční dokumentace systému VIS a jeho modulů.
14. Navrhovatel uvádí, že v zadávací dokumentaci zadavatel nestanovil akceptační kritéria a dále v návrhu doplňuje, že chybějící akceptační kritéria vystavují dodavatele riziku, že jeho plnění bude zadavatelem z nepředvídatelných důvodů odmítnuto jako nevyhovující. Podle zadávací dokumentace budou akceptační kritéria dojednávána mezi uchazečem a zadavatelem až po uzavření smlouvy a budou obsahovat tak zásadní parametry plnění jako „požadované funkcionality“. Navrhovatel je toho názoru, že ze zadávací dokumentace vyplývá, že parametry určující, zda je plnění pro zadavatele akceptovatelné či nikoli, budou stanoveny až po uzavření smlouvy a že tyto parametry mohou změnit i požadované funkcionality jednotlivých plnění předvídaných v zadávací dokumentaci. Takový postup podle navrhovatele vytváří pro uchazeče netransparentní prostředí a současně vede k neporovnatelnosti nabídek, neboť jednotliví uchazeči budou muset pro účely stanovení nabídkové ceny akceptační kritéria pouze předpokládat. V návaznosti na výše uvedené skutečnosti navrhovatel uvádí, že zadavatel není schopen dostatečně specifikovat předmět plnění a tedy není připraven zadat veřejnou zakázku, aniž by porušil zákon.
15. K nesrovnatelnosti cenových nabídek navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu ÚOHS – č. j. VZ/S221/02-151/650/03-Va, ve kterém Úřad kvůli neurčitému stanovení podmínek zakázky rozhodl, že svým postupem zadavatel zapříčinil, že nabídky uchazečů jsou vzájemně nesrovnatelné. V souvislosti s nutností specifikace předmětu plnění již v zadání veřejné zakázky dále navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu 2R 31/99-Ju a dále na rozhodnutí ÚOHS-S520/2010/VZ-3029/2011/530/RNi, ve kterém Úřad uvedl, že *„Požadavky zadavatele musí být v zadávací dokumentaci stanoveny jasně a srozumitelně, tj. takovým způsobem, aby jejich obsah byl chápán stejně všemi dotčenými subjekty, a nedocházelo k rozličnému výkladu.“* Navrhovatel doplnil, že tento požadavek zadavatel při vymezení předmětu nerespektoval.
16. Další připomínkou v návrhu je bod týkající se hodnotících kritérií. Navrhovatel uvádí, že stanovená hodnotící kritéria v zadávací dokumentaci nemají návaznost na technickou úroveň

předmětu plnění a vzhledem k tomu, že díky nedostatečné specifikaci předmětu plnění lze očekávat odlišnosti mezi návrhy technického řešení, nebude toto zohledněno při hodnocení nabídek. Navrhovatel doplňuje, že nastavení hodnotících kritérií ve spojení s neúplnou a neurčitou zadávací dokumentací je zásadním porušením základních principů výběrového řízení, které předpokládají transparentnost výběrového řízení a jednoznačné stanovení předmětu veřejné zakázky v zadávací dokumentaci v návaznosti na § 6 a § 44 odst. 1 zákona.

17. Podle názoru navrhovatele slučuje zadávací dokumentace do jednoho kroku fázi analýzy a fázi implementace. Navrhovatel uvádí, že ve fázi analýzy zadavatel definuje předmět plnění a pokud by měl analýzu provádět uchazeč, tak by měla být předmětem samostatného výběrového řízení. Rovněž odkazuje na znalecký posudek, ve kterém znalec konstatuje, že zadávací dokumentace *„je vypracována do takové míry detailu, že je vhodným podkladem pro stanovení objemu práce pro předrealizační analýzu, nikoliv pro realizaci.“* Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel zvolil nesprávný způsob zadávacího řízení a dodává, že pokud zadavatel nebyl sám schopen specifikovat předmět plnění, měl zvolit např. soutěžní dialog jako správnou formu zadávacího řízení, která zadavateli umožňuje nalézt a vymežit jedno nebo více vhodných řešení způsobilých splnit jeho potřeby a požadavky a dále dodává, že současná zadávací dokumentace postačuje pro použití v soutěžním dialogu, avšak nesplňuje míru specifikace předpokládanou § 44 odst. 1 zákona pro otevřené řízení a je tedy v rozporu se zákonem.
18. Dalším bodem návrhu je připomínka navrhovatele, že zadávací dokumentace předpokládá dodatečnou specifikaci předmětu plnění v rozporu se základními zásadami podle zákona. V souvislosti s tímto navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. S207/2000, ve kterém Úřad shledal jako nezákonný takový postup, kdy je potřeba díky neúplné zadávací dokumentaci provést vícepráce. K zákazu dodatečné úpravy předmětu plnění navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S287/2008/VZ-21603/2008/510/MO, ve kterém Úřad uvádí, že *„nelze akceptovat podmínku,...kdy by zadavatel mohl...libovolně upravovat stanovený předmět veřejné zakázky. V takovém případě totiž dodavatelé při zpracování nabídky nemají jednoznačné informace o předmětu veřejné zakázky, na který mají zpracovat své nabídky, a to včetně nabídky cenové.“* Současně navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu ÚOHS č. j. S84/02-151/3143/02-Hm, ve kterém Úřad uvádí, že vymezení předmětu plnění veřejné zakázky považuje za zásadní úkon a nedodržení zákona v této oblasti je závažným porušením zákona a zadavateli uložil pokutu. Navrhovatel dále poukazuje na parametry předmětu plnění, které budou muset být podle názoru navrhovatele stanoveny až po uzavření implementační smlouvy v návaznosti na nabídku vybraného uchazeče. Navrhovatel uvádí, že dodatečná specifikace předmětu plnění po uzavření smlouvy není v souladu se zákonem, neboť by mohla vést ke změně podmínek výběrového řízení. Navrhovatel sdílí názor, že takový postup zadavatele by byl v rozporu s ustanovením § 6 ve spojení s § 17 písm. l), týkajícím se vymezení předmětu veřejné zakázky zadávacími podmínkami a § 147 zákona. Navrhovatel doplňuje, že pokud by se zadavatel rozhodl jakkoliv měnit předmět plnění a podmínky nezbytné pro zpracování nabídky ve smyslu ust. § 44 odst. 1 zákona, je povinen respektovat rovnost uchazečů, tuto změnu provést před podáním nabídek a uveřejnit postupem podle ust. § 40 odst. 6 zákona ve spojení s ust. § 147 odst. 8 zákona. Navrhovatel uvádí, že zadavatel obešel povinnost poskytnout všem dodavatelům stejné informace a povinnost uveřejnit úpravy oznámení v uveřejněném vyhlášení podle

§ 147 odst. 8 zákona tím, že odložil specifikace předmětu plnění do doby po uzavření smlouvy.

19. Závěrem svého návrhu navrhovatel uvedl příklady požadavků zadávací dokumentace, které jsou podle jeho názoru technicky nerealizovatelné a dále příklady neurčitosti a dalších nedostatků zadávací dokumentace.
20. K bodu zadávací dokumentace – Aktualizace struktury ubytovacích kapacit - ad bod 1.1.6 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace navrhovatel uvádí, že zadavatel požaduje uživatelsky udržovatelnou správu ubytovacích kapacit vězeňského systému, např. zakládat věznice, jejich dislokaci, typ, dále využití místností a jejich vhodnost pro různé typy trestů. Navrhovatel je toho názoru, že zadání ve výše uvedeném bodě zadávací dokumentace, přílohách a dodatečných dokumentech je popsáno nedostatečně a ze zadávací dokumentace a jiných dokumentů zpřístupněných uchazečům neplyne, že stávající systém uživatelské zadání nové kapacity neumožňuje. Navrhovatel uvádí, že na základě znalosti systému VIS by současný systém vyžadoval v dotčených modulech kompletní přepracování datového modelu a vlastních aplikací, a dále že současný stav neumožňuje zavedení další ubytovací kapacity bez dalších nákupů hardware, které jsou však podle vyjádření Zadavatele v rámci dodatečných informací k zadávací dokumentaci vyloučeny. Tato skutečnost není podle navrhovatele ze zadávací dokumentace zřejmá a bez znalosti VIS ji nelze předvídat. Navrhovatel uvádí, že tak může dojít k neporovnatelnosti nabídek (rozdíl v pracnosti v řádu tisíců hodin). Navrhovatel je přesvědčen, že je diskriminován svou znalostí o skutečné pracnosti, kterou ostatní uchazeči nemohou na základě zadávací dokumentace předvídat, a dále doplňuje, že se v tomto případě pravděpodobně jedná o požadavek nerealizovatelný za omezujících podmínek stanovených zadavatelem.
21. Ke druhému, podle navrhovatele, nerealizovatelnému požadavku v zadávací dokumentaci (bod 1.1.8 přílohy č. 9.1 Zadávací dokumentace – Kontrolní operace) navrhovatel uvádí, že v zadávací dokumentaci zadavatel požaduje, aby informační systém zaznamenával v logu kdo, kdy prováděl operace nad údaji konkrétního vězně a jakou operaci prováděl. Navrhovatel doplňuje, že v odpovědi na dotaz (sada dotazů č. 8, pořadové č. dotazu 1), co se rozumí termínem "operace" zadavatel uvedl, že „ ... *Zpracováním osobních údajů se pak rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace.*“ Navrhovatel uvádí, že zaznamenávání všech údajů specifikovaných zadavatelem v dodatečně poskytnutých informacích, včetně pouhého prohlížení uložených dat, představuje kapacitně náročný proces, který by vyžadoval posílení stávající infrastruktury a dodává, že pokud má řešení zahrnovat i prohlížení údajů o vězni a být realizováno na stávající infrastruktuře, tak splnění tohoto požadavku navrhovatel považuje za technicky nemožné. Navrhovatel dále uvádí, že z jeho historické zkušenosti se systémem VIS je jednoznačné, že stávající technická infrastruktura nedisponuje dostatečnou volnou kapacitou a je zjevné, že i jen několikaměsíční ukládání takových informací nelze realizovat. Navrhovatel se domnívá, že takto formulovaný požadavek neumožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek, a že požadavek je zároveň technicky nerealizovatelný, vzhledem k nedostatečné kapacitě stávající technické infrastruktury, kde nelze uchovávat data ani za krátké časové období. Navrhovatel dále doplňuje, že podmínkou zadávacího řízení je, aby se uchazeč smluvně zavázal (podpisem vzorových smluv) k dodání

plnění a akceptoval vysoké sankce za porušení smluvních povinností. Navrhovatel uvádí, že takový závazek by byl neplatný, neboť smlouva zavazující k nemožnému plnění je absolutně neplatná (§ 37 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník).

22. Navrhovatel ve svém návrhu dále uvedl další příklady nedostatků zadávací dokumentace. *Bod 1.1.2 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Elektronický osobní spis vězně a vazba na elektronický trestní spis* neumožňuje podle navrhovatele podání porovnatelných nabídek. V tomto bodu zadávací dokumentace vyžaduje zadavatel zejména „*plně elektronizovat a na základě činnosti VSČR (Vězeňské služby České republiky) upravit a řídit přístupy uživatelů informačního systému tak, aby respektoval nově definované procesy ve VSČR a zejména platnou legislativu z hlediska ochrany citlivých a osobních údajů. Vytvořit centrální databázi nebo jiným způsobem umožnit datamining z dat vedených ve spisu, zejména pro kontrolní a metodickou činnost Generálního ředitelství při respektování diferenciací přístupových práv. Podmínkou tvorby je rovněž uložení informace v databázích pouze jednou a tu jako důvěryhodnou využívat ke sdílení pro další moduly informačního systému. Umožnit pro kontrolní činnost náhled do logů o transakcích (záznam, vyhledání informace o vězni) vyvolaných uživatelem IS z důvodu zamezení páchání trestné činnosti a neoprávněného nakládání s osobními údaji. Požadovaným výstupem elektronického spisu je i vytvoření listinné podoby např. export do PDF.*“

Navrhovatel se v návrhu odkazuje rovněž na znalecký posudek, ve kterém je uvedeno, že z citovaného zadání není patrné, jestli se informace pořizují v digitální nebo digitalizované formě. Navrhovatel upozorňuje na nejednoznačné požadavky na datamining (vytěžování, prohledávání informací), náhled do logů (není zřejmé v jakém rozsahu a jestli se samotný náhled do logů nemá také logovat-zaznamenávat) a diferenciaci přístupových práv. Podle znaleckého posudku není řešen digitální podpis a elektronický trestní spis není popsán vůbec. K rozsahu práce se tak podle znaleckého posudku prakticky nelze vyjádřit. Podle navrhovatele není možné připravit smysluplný návrh řešení a ani ho nacenit a není to možné překonat jen na základě předpokladů uchazeče, neboť tyto předpoklady budou muset být korigovány podle reality a budoucích požadavků zadavatele. Navrhovatel je toho názoru, že to povede k neporovnatelnosti nabídek a dodatečné úpravě požadavků až po uzavření smlouvy s vybraným uchazečem.

23. Další nedostatek zadávací dokumentace je podle navrhovatele v bodu *Ostatní požadavky - 1.2.1 a) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace*. Zadavatel v tomto bodu požaduje zajistit průběžnou aktualizaci datového skladu tak, aby zachycoval i opravy historických dat (až 14 dní zpět) na organizačních jednotkách. Z požadavku vyplývá, že zadavatel požaduje, aby VIS tam, kde historická data systém momentálně uchovává, zachycoval i opravy historických dat. Navrhovatel uvádí, že tuto funkci již dnes vězeňský informační systém zahrnuje. Navrhovatel se domnívá, že zadavatel spíše očekává, že systém bude rozšířen o evidenci většího rozsahu dat nebo všech dat historicky. Podle názoru navrhovatele není možné ze zadávací dokumentace jednoznačně usoudit, co je přesně předmětem požadavku zadavatele a dále doplňuje, že cenový rozdíl v jednotlivých nabídkách může dosahovat desítek milionů korun. Takto formulovaný požadavek tak podle navrhovatele neumožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.
24. Další nedostatek zadávací dokumentace je podle navrhovatele v bodu *Ostatní požadavky - 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace*. Zadavatel zde požaduje opravu výstupů modulu

VVT (tiskové sestavy, generátor sestav a export do souborů). Uvedený požadavek je dle názoru navrhovatele velmi obecný a bez další specifikace nelze vytvořit návrh řešení a návazně tak určit pracnost a cenu. Navrhovatel ve svém návrhu odkazuje na znalecký posudek, ve kterém je k tomuto bodu uvedeno, že požadavek není dostatečně specifikován a zadavatel měl definovat, v čem vada spočívá a jak se projevuje. Navrhovatel se domnívá, že takto formulovaný požadavek neumožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.

25. Další nedostatek zadávací dokumentace je podle navrhovatele v bodu *DWH-Datový sklad – 4 b) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace*. V tomto bodu je popsán požadavek vytvoření jednoduchého uživatelského rozhraní pro přístup k DWH. Zadavatel požaduje implementovat tvorbu sestav a výstupů. Navrhovatel v návrhu uvádí, že žádné konkrétní požadavky nejsou uvedeny a že i v tomto bodě zadávací dokumentace připouští různá řešení, která mohou mít pro zadavatele různou přidanou hodnotu a která se budou lišit pracností a cenou. Navrhovatel odkazuje na znalecký posudek. (Znalec uvádí, že zadání není popsáno jednoznačně a není možno stanovit, jaké řešení zadavatel poptává, dále konstatuje, že ani odpověď v dodatečných informacích požadavek neupřesnila a dále upozorňuje, že není zřejmé, co je "multilicence na VIS"). V návrhu navrhovatel doplnil, že podle jeho názoru současný nástroj ve formě MS Excel zcela vyhovuje zadání a požadavek by v zadávací dokumentaci neměl být vůbec uveden. Navrhovatel se domnívá, že požadavek neumožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.
26. Další nedostatek zadávací dokumentace je podle navrhovatele v bodu *DWH-Datový sklad – 4 e) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace*. Tento bod obsahuje požadavek integrace nově vytvořených centrálních databází do DWH. Podle navrhovatele pro určení nákladů na splnění tohoto požadavku chybí v zadávací dokumentaci rozsah dat, která by měla být předmětem této migrace. Navrhovatel odkazuje na znalecký posudek, ve kterém je k tomuto bodu uvedeno, že tento požadavek může do značné míry ovlivnit princip zakládání nových databází a metodiku návrhu datové struktury a že ze zadávací dokumentace není patrné, co se myslí integrací. Podle navrhovatele nelze požadavek technicky zpracovat, neboť zadavatel neurčil, jaká data a do jaké úrovně požaduje tímto způsobem zpracovávat a neumožňuje tak podání vzájemně porovnatelných nabídek.
27. Další nedostatek zadávací dokumentace je podle navrhovatele v bodu *Transformace do prostředí ASP.NET – 1.4.1 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace*, který zahrnuje požadavek převedení současného systému do prostředí ASP.NET. Podle navrhovatele stávající systém není v prostředí ASP.NET provozován, nýbrž je budován na technologii .NET Frameworku, jehož je ASP.NET pouhou součástí. Navrhovatel uvádí, že není pravda, že by byl celý současný systém budován na technologii ASP.NET, a že tato informace povede k nesprávnému předpokladu ostatních uchazečů o současném stavu systému. Podle navrhovatele tak požadavek neumožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.
28. Posledním nedostatkem zadávací dokumentace uvedeným v návrhu je bod *Rozhraní VIS – 7 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace*, ve kterém zadavatel požaduje vytvořit pro VIS referenční rozhraní k informačním systémům veřejné správy dle zákona č. 365/2000 Sb., v platném znění. Toto rozhraní má zajišťovat předávání údajů do informačního systému o datových prvcích, do informačních systémů o informačních systémech veřejné správy. Součástí je i napojení VIS na Informační systém základních registrů. V odpovědi na dodatečný dotaz k zadávací dokumentaci zadavatel upřesnil, že dodaný informační systém musí zajistit

komunikaci se Základními registry podle zákona č. 111/2009 Sb., a to v rozsahu údajů definovaných tímto zákonem. Zadavatel má zákonné oprávnění ke čtení referenčních údajů z těchto registrů. V případě Registru obyvatel má rovněž právo editace údajů tohoto registru dle § 3 odst. 3 písm. c) zákona č. 137/2001. Návrh řešení, jakým způsobem by mělo předávání fungovat, očekává zadavatel od uchazeče. Podle názoru navrhovatele je takto formulovaný požadavek příliš obecný. Navrhovatel se domnívá, že zadavatel neupřesnil, jaké zdroje informačního systému veřejné správy se musí napojit, ani jak se bude zapisovat změna provedená při aktualizaci údajů z vnějšího zdroje dat do VIS a jak se bude tato událost zapisovat do logu. Navrhovatel odkazuje na znalecký posudek, ve kterém je uvedeno, že ze zadávací dokumentace ani ze znění zákona č. 365/2000, na který se zadavatel odvolává v zadávací dokumentaci, jednoznačně neplyne, jaké zdroje informačního systému veřejné správy se musí napojit a že není patrné, jestli a jak se bude zapisovat změna provedená při aktualizaci údajů z vnějšího zdroje dat do VIS a jak se bude tato událost zapisovat do logu. Podle znalce požadavek nevyjasnil ani odpovědi zadavatele v dodatečných informacích.

Navrhovatel se domnívá, že ani v tomto bodě zadávací dokumentace neumožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.

29. Navrhovatel se domáhá vydání rozhodnutí, kterým Úřad rozhodne:
- o zrušení zadávacího řízení, neboť postup zadavatele byl v rozporu se základními zásadami a ustanoveními zákona a ovlivnil výběr nejhodnější nabídky,
 - o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona nesplněním povinnosti uveřejnění podstatných náležitostí veřejné zakázky, když zadavatel svou povinnost k uveřejňování obešel přesunutím specifikace předmětu plnění do doby po uzavření smlouvy,
 - o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu § 120 odst. 1 písm. g) zákona porušením § 111 odst. 1 zákona, tedy povinnosti uvést důvod pro nevyhovění námitkám, když neuvedl odůvodnění k podstatné části námitek.

III. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE ZE DNE 16. 5. 2012

30. Ve svém vyjádření ze dne 16. 5. 2012 zadavatel uvedl, že s výhradami navrhovatele nesouhlasí a že svůj postup v rámci veřejné zakázky považuje za učiněný plně v souladu s pravidly zákona. Zadavatel vyjádřil svůj názor, že navrhovatel argumentuje v mnoha případech tendenčně a účelově, zkresluje skutečnost a podsouvá zadavateli závěry, které zadavatel nikdy neuvedl.
31. Dále zadavatel uvedl, že nastavil podmínky veřejné zakázky tak, aby umožnil soutěž různých řešení s ohledem na jasně definované potřeby zadavatele. Při přípravě zadávací dokumentace využíval průběžné konzultace s externím IT specialistou a nechal si k zadávací dokumentaci zpracovat externí znalecký posudek společností Cetag, s. r. o., ústav kvalifikovaný pro znaleckou činnost, se sídlem Na Poříčí 1070/19, 110 00 Praha 1 (dále jen „znalecký posudek zadavatele“). Dle jeho závěrů nic nenasvědčuje tomu, že by zadávací dokumentace „byla diskriminující a nabídku nemohlo podat více uchazečů než dosavadní dodavatel, či obsahovala prvky, z nichž by se mohl uchazeč domnívat, že jsou technologicky (HW i SW) „ušity“ na jednu firmu, nepopisovala s dostatečnou mírou detailu požadavky

zadavatele v technických částech zadávací dokumentace, tyto nebyly pro uchazeče srozumitelné a uchopitelné k nacenění požadovaných služeb a prací.“

32. Zadavatel ve svém vyjádření poukázal na skutečnost, že správnost a úplnost zadávací dokumentace byla potvrzena nezávislým odborným znaleckým posudkem (znaleckým posudkem zadavatele), že zadavatel má v současnosti tři nabídky uchazečů, kteří jsou připraveni nahradit úlohu navrhovatele, a dále doplnil, že ve prospěch navrhovatele hraje v této situaci každá okolnost, která povede k prodloužení vedeného zadávacího řízení, neboť do doby uzavření smlouvy s novým dodavatelem (resp. do chvíle, než bude nový dodavatel schopen zanalyzovat celý systém a nahradit navrhovatele při jeho každodenní údržbě) je jediným subjektem, který pro zadavatele vykonává správu celého systému.
33. Ve vyjádření k jednotlivým výhradám navrhovatele se zadavatel odkázal na své rozhodnutí o námitkách s tím, že se stručně vyjádřil k některým aspektům navrhovatelem vytýkaných skutečností.
34. K nedostatečně vymezenému předmětu veřejné zakázky a k neaktuální dokumentaci zadavatel uvedl, že chybějící dokumentaci nemá v důsledku postupu navrhovatele, který ji odmítl vytvořit. Zadavatel je přesvědčen, že veřejná zakázka je postavena tak, aby umožnila soutěž i v této situaci, a to tím, že počítá s počáteční fází realizace zakázky, v rámci které bude uchazeči umožněno získat informace o detailním chodu systému včetně zdrojového kódu.
35. Zadavatel dále uvedl, že učinil všechny kroky, které byly přípustné, k poskytnutí informací o struktuře a fungování VIS. V rámci zadávací dokumentace uvedl všechny veřejně použitelné informace, zorganizoval dvě prohlídky místa plnění, v rámci kterých zájemcům umožnil seznámit se s chodem systému a rovněž zpřístupnil všechny dokumenty k VIS, které měly důvěrný charakter a podrobně odpověděl na všechny dotazy, které byly v rámci zadávacího řízení vzneseny.
36. Zadavatel dále uvedl, že vyjádření navrhovatele, podle kterého by aktualizací dokumentace stávajícího VIS byla schopna provést kterákoli třetí strana neodpovídá skutečnosti. Podle názoru zadavatele je k vytvoření dokumentace potřeba znalost systému a jeho prvků, které má ten, kdo systém sám vytvářel, tedy pouze navrhovatel. Podle zadavatele byl navrhovatel k této činnosti povinen, přestože to popírá.
37. Dále zadavatel doplnil, že po druhé prohlídce místa plnění již nebyly ze strany zájemců vzneseny žádné dodatečné dotazy, ani namítána nedostatečnost poskytnutých informací.
38. Zadavatel v této souvislosti nesdílí závěr navrhovatele, že závěry Nejvyššího správního soudu 7 Afs 66/2010 ze dne 26. 10. 2011 vyznívají v jeho neprospěch a uvedl, že Nejvyšší správní soud akcentoval ve svém odůvodnění právě tu skutečnost, že musí být poměřována potřeba definovat zadávací dokumentaci tak, aby obsahovala všechny relevantní informace pro podání nabídky a možnosti zadavatele objektivně určit informace poskytnout. Zadavatel je toho názoru, že způsob poskytnutí relevantních informací a jejich vlastní povaha je limitována právě těmito možnostmi zadavatele, a tato skutečnost musí být při posouzení postupu zadavatele zohledněna.
39. K dodatečné specifikaci předmětu veřejné zakázky zadavatel uvedl, že není zřejmé, z čeho navrhovatel dovozuje, že předmět plnění bude specifikován teprve dodatečně po ukončení

zadávacího řízení. Zadavatel doplnil, že od uchazečů předpokládá předložení řešení, nikoli popis způsobu realizace konkrétních úprav. Pokud by byl předmět plnění dále vymezen skutečnostmi, na které odkazuje navrhovatel (např. detailní popis architektury řešení), pak tyto požadavky směřují ke specifikaci konkrétního řešení ze strany zadavatele, což by bylo v rozporu s umožněním rovného postavení co nejširšího počtu uchazečů.

40. K diskriminaci navrhovatele v zadávacím řízení zadavatel uvedl, že jeho snahou bylo minimalizovat zjevnou výhodu navrhovatele spojenou se skutečností, že je současným dodavatelem VIS a má detailní informace o jeho fungování, které nelze ostatním uchazečům za současného stavu zpřístupnit. Podle zadavatele mají všichni uchazeči rovné postavení dané právě skutečností, že si sami mohou navrhnout vhodné řešení. Pokud tak uchazeč dospěje k závěru, že nedokáže určitou část systému VIS opravit, může se rozhodnout ji nahradit. K argumentaci navrhovatele o skutečné pracnosti potřebných úprav zadavatel uvedl, že limitou nákladů jsou tedy náklady spojené s vytvořením zcela nové části systému. Dále doplnil, že s tím souvisí i navrhovatelem zmiňované sloučení fáze analýzy a implementace systému. Podle názoru zadavatele je možné jen při co nejširším vymezení předmětu plnění kompenzovat výhody navrhovatele spojené s jeho současnou pozicí dodavatele a správce VIS, majícího příslušná autorská práva. Toto vymezení musí zahrnovat modernizaci i servis tak, aby byli uchazeči schopni navrhnout konkurenceschopné řešení, a současně se projeví celkové náklady pro zadavatele. Zadavatel doplnil, že sloučení fáze analýzy a implementace systému není vyloučeno, v praxi k němu běžně dochází a tento přístup je podle názoru zadavatele základní podmínkou vyrovnání šancí ostatních uchazečů vůči navrhovateli.
41. K připomínce navrhovatele, že hodnotící kritéria nemají návaznost na technickou úroveň předmětu plnění zadavatel uvedl, že jeho záměrem bylo hodnotit čistě cenu jednotlivých navrhovaných řešení při jasně definovaných požadavcích na výsledek a charakteristice potřeb zadavatele. Zadavatel tak záměrně nehodnotí způsob řešení, aby se vyhnul jakýmkoli subjektivním soudům.
42. K technické nerealizovatelnosti některých požadavků podle navrhovatele zadavatel uvedl, že je to pouze tvrzení navrhovatele, které je založeno na určitém způsobu předjímaného řešení přestavby VIS.
43. Zadavatel je přesvědčen, že se v rámci svého rozhodnutí o námitkách vypořádal se všemi námitkami zadavatele, a to i s údajnými dílčími nedostatky zadávací dokumentace, vytýkanými konkrétně ze strany navrhovatele.
44. Zadavatel ve svém vyjádření zdůraznil, že jedině obsah zadávacích podmínek je závazný, a zadavatel ani v rámci uzavírané smlouvy nemůže požadovat jiné plnění, než které takto dopředu vyznačil. Dále doplnil, že s ohledem na skutečnost, že konkrétní nedostatky vychází z presumpce určitého způsobu řešení a z podsouvání toho, co zadavatel svými požadavky myslel, musí zadavatel navrhovatelovy výhrady odmítnout.
45. Ke znaleckému posudku předloženému navrhovatelem zadavatel uvedl, že tento posudek je zpracován s ohledem na velmi detailní subjektivní dotazy navrhovatele, a že obsah zadávací dokumentace zjevně analyzoval navrhovatel sám. Podle názoru zadavatele podsouvá navrhovatel znalci konkrétní problémy, které sám dopředu presumuje. Dále zadavatel doplnil, že objektivní posudek by měl zhodnotit celou dokumentaci a odpovědět na základní

otázky, rozhodné pro zadávací řízení. Závěrem zadavatel uvedl, že jeho vlastní znalecký posudek posuzuje zadávací dokumentaci právě v její komplexnosti a potvrzuje správnost jeho postupu.

46. Zadavatel je přesvědčen, že k navrhovatelem vytykaným porušením pravidel zadávání veřejných zakázek ze strany zadavatele nedošlo, a zadávací podmínky veřejné zakázky jsou plně v souladu s příslušnými ustanoveními zákona a navrhl, aby Úřad svým rozhodnutím návrh zamítl.

IV. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE ZE DNE 4. 6. 2012

47. V úvodu svého vyjádření ze dne 4. 6. 2012 zadavatel zdůraznil, že je přesvědčen, že s body návrhu, k nimž byla zadavateli Úřadem stanovena lhůta k provedení úkonu – předložení doplňujícího vyjádření, se řádně vypořádal v rámci svého rozhodnutí o námitkách i následně v rámci vyjádření k návrhu.
48. Zadavatel dále uvedl, že celková koncepce zadávacího řízení a tomu odpovídající vymezení předmětu veřejné zakázky byla založena na umožnění soupeření různých řešení z hlediska zadavatelem definovaných potřeb, které by měl VIS po provedené modernizaci naplňovat, a při specifikaci funkčních celků VIS, kterých by se tato modernizace měla týkat. Podle názoru zadavatele kompenzuje zvýhodnění navrhovatele jako tvůrce celého systému, který odmítá aktualizovat dokumentaci k systému, má k němu, na rozdíl od ostatních zájemců zdrojové kódy a je tedy schopen jakékoli úpravy a doplnění VIS provést bez dodatečných nákladů spojených s jeho analýzou.
49. Zadavatel je toho názoru, že navrhovatelovy výhrady nereflektují možnost jiných subjektů nabídnout, při použití jiného způsobu řešení, určité plnění levněji, než je tomu v případě postupu popisovaného navrhovatelem. Podle zadavatele svědčí o tom, že rozsah poskytnutých informací v zadávací dokumentaci byl dostačující a srozumitelný i fakt, že zadavatel obdržel tři nabídky uchazečů, kteří jsou připraveni tuto zakázku plnit, a to za podmínek uvedených v zadávací dokumentaci.
50. Zadavatel odmítl z výše uvedených důvodů navrhovatelovy výhrady v jejich celku a považoval za bezpředmětné se ke každému bodu argumentace navrhovatele vyjadřovat zvlášť.
51. Na základě výzvy Úřadu předložil zadavatel doplnění svého vyjádření ke konkrétním bodům zadávací dokumentace označených navrhovatelem v návrhu.
52. K bodu 5. 1. Aktualizace struktury ubytovacích kapacit - ad bod 1.1.6 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel *požaduje uživatelsky udržovatelnou správu ubytovacích kapacit vězeňského systému, např. zakládat věznice, jejich dislokaci, typ, dále využití místností a jejich vhodnost pro různé typy trestů*, zadavatel uvedl, že vzhledem k explicitně definovanému požadavku není pochyb o absenci správy ubytovacích kapacit ve VIS, nutnosti doprogramování příslušných částí v dotčených modulech a zásahu do architektury aplikace, včetně kalkulace nároků na pracnost a nároků na případné rozšíření datové struktury, která může mít dopad i na další nákup hardware. Toto podle zadavatele vyplývá i z toho, že správa ubytovacích kapacit se nepopisuje nikde v popisu existujících funkcionalit v rámci zadávací dokumentace. Podle zadavatele se tedy lze domnívat, že i uchazeči, kteří nemají tak hluboké znalosti architektury VIS jako navrhovatel, budou vnímat správně rozsah požadované funkcionality a budou plnění v této části nabídky kalkulovat s adekvátními náklady. Zadavatel

je přesvědčen, že navrhovatel ve své argumentaci mylně spojuje dvě roviny řešení VIS, které nejsou a nemusí být nutně technicky spojeny. A to definici organizační jednotky a věznic v architektuře VIS, která musí být spravována administrátory a kapacitní přehled o jednotlivých věznicích, který může být spravován běžnými uživateli. Zadavatel nevidí příčinnou souvislost mezi jím uváděným uspořádáním technologické infrastruktury a tím, zda je či není možné, aby záznamy o kapacitách věznic vznikaly aktivitou běžných uživatelů. Argumentace navrhovatele je podle názoru zadavatele založena pouze na domněnce, že pouze navrhovatel je schopen poznat, že určitá funkcionality ve VIS absentuje, a to přesto, že tato skutečnost musí být zřejmá všem uchazečům již z toho, že je v zadávací dokumentaci požadováno vytvoření uvedené funkcionality a v žádném popisu funkcionalit nefiguruje jako stávající součást VIS. Zadavatel je proto přesvědčen, že bod 1.1.6 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek a navrhovatel není v žádném ohledu diskriminován. Kromě toho se podle přesvědčení zadavatele ani nejedná o požadavek nerealizovatelný za podmínek stanovených zadavatelem. Pro toto tvrzení svědčí fakt, že v tuto chvíli zadavatel zpracovává požadovanou agendu mimo VIS pomocí evidenční tabulky v nástroji MS Excel a pomocí ručně prováděného procesu.

53. K bodu 5. 2. Kontrolní operace - ad bod 1.1.8 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje, *aby informační systém zaznamenával v logu kdo, kdy prováděl operace nad údaji konkrétního vězně a jakou operaci prováděl*. V odpovědi na dotaz (sada dotazů č. 8, pořadové č. dotazu 1) co se rozumí termínem "operace" zadavatel uvedl, že *"zde má Zadavatel na mysli především naplnění zákona 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v platném znění, a zde vymezených pojmů, kde pro potřeby zpracování osobních údajů se zde rozumí jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se pak rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace"*. Zadavatel uvedl, že úvahu o nerealizovatelnosti a neproveditelnosti funkční úpravy VIS (logování aktivit uživatele) na stávající infrastrukturu by mohl učinit každý uchazeč ve stejné kvalitě a hloubce, jako navrhovatel. Údajná specifická znalost navrhovatele spočívá podle názoru zadavatele pouze v tom, že pro tuto funkčnost není v prostředí VIS dostatek volných technologických prostředků (např. kapacita disků, pamětí, procesorů). Dále zadavatel uvedl, že zadávací dokumentace ukazuje, že předpokládaná rezerva neexistuje a doplnil, že žádný informační systém není budován s takovou rezervou, kterou ke svému provozu nepotřebuje a pokud by systém rezervu měl, z nějakých důvodů ji potřebuje a je nutné ji zachovat. Zadavatel je toho názoru, že dojde-li kterýkoliv uchazeč k závěru, že požadovaná funkcionality vyžaduje navýšení technologických kapacit, musí toto navýšení kalkulovat. Ostatní uchazeči tedy disponovali stejnou úrovní znalosti o technologických prostředcích VIS jako navrhovatel, požadovanou funkcionalitu měli možnost kalkulovat správně a nabídky jsou porovnatelné. Součástí zadávací dokumentace je také požadavek na zpracování konkrétního řešení a způsobu realizace požadavků zadavatele na počáteční úpravu VIS. To se týká také vyčíslení nákladů na pořízení kapacitně dostatečného hardware či jiného způsobu ukládání logů (např. zajištěného cloudovými službami). Zadavatel má za to, že případné náklady na kapacitní posílení technologie ve vztahu k požadavku (obecně ke všem požadavkům na počáteční úpravu) má uchazeč uvést jako součást nabídkové ceny,

respektive dílčí ceny za počáteční úpravu. Zadavatel uvedl, že očekává ze strany uchazečů takový návrh řešení, který se nemusí držet stávající technologie nebo řešení. Zadávací dokumentace podle názoru zadavatele umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek a navrhovatel není diskriminován svou znalostí o požadavcích systému, kterou mají nebo mohou mít všichni uchazeči. Požadavek je tedy podle zadavatele realizovatelný, protože nemožnost plnění nemůže být založena tím, že ke stanovenému cíli se nelze dostat jedním z několika možných způsobů řešení.

54. K bodu 6. 1. Elektronický osobní spis vězně a vazba na elektronický trestní spis - ad bod 1.1.2 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje *plně elektronizovat a na základě činnosti VSČR upravit a řídit přístupy uživatelů informačního systému tak, aby respektoval nově definované procesy ve VSČR a zejména platnou legislativu z hlediska ochrany citlivých a osobních údajů. Vytvořit centrální databázi nebo jiným způsobem umožnit datamining z dat vedených ve spisu, zejména pro kontrolní a metodickou činnost Generálního ředitelství při respektování diferenciací přístupových práv. Podmínkou tvorby je rovněž uložení informace v databázích pouze jednou a tu jako důvěryhodnou využívat ke sdílení pro další moduly informačního systému. Umožnit pro kontrolní činnost náhled do logů o transakcích (záznam, vyhledání informace o vězni) vyvolaných uživatelem IS z důvodu zamezení páčání trestné činnosti a neoprávněného nakládání s osobními údaji. Požadovaným výstupem elektronického spisu je i vytvoření listinné podoby např. export do PDF*, zadavatel uvedl, že navrhovatel směřuje dva zcela odlišné termíny, a to elektronizaci osobního spisu vězněné osoby a elektronický trestní spis. Dále uvedl, že v zadávací dokumentaci je jasně uvedeno, že se jedná o osobní spis. Rozdíl mezi těmito pojmy je zásadní pro specifikaci a určitost plnění. Osobní spis vězněné osoby je vedený částečně písemně částečně ve VIS (kam směřuje zejména požadavek zadavatele na počáteční úpravu VIS) a elektronický trestní spis, jehož elektronická podoba bude řešena v rámci připravovaného projektu Ministerstva spravedlnosti a jeho podrobný popis, jehož absenci navrhovatel vytýká, je podle názoru zadavatele zcela nadbytečný. Dále zadavatel doplnil, že část rozhodnutí, která je zadavatel povinen evidovat v osobním spisu, přichází datovou zprávou, druhá část písemně. Všechna rozhodnutí doručená datovou zprávou jsou tištěna a zařazována do osobního spisu vězněné osoby, zároveň jsou tato rozhodnutí vložena do příslušného modulu VIS. Zadavatel proto požaduje elektronizaci a sjednocení postupů. Zadavatel zastává názor, že porovnáním požadavků ze zadávací dokumentace a prohlídkou místa plnění a nahlédnutím do stávající dokumentace, v jaké kvalitě a hloubce se podobné agendy u zadavatele realizují, mohl každý uchazeč dojít k dostatečnému odhadu náročnosti realizace pro účely správného nacenění. Podle zadavatele je konkretizace zadání a specifikace požadavků nediskriminující a pro návrh konkrétního řešení i nacenění zcela dostačující.
55. K bodu 6. 2. Ostatní požadavky - ad bod 1.2.1 a) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje *zajistit průběžnou aktualizaci datového skladu tak, aby zachycoval i opravy historických dat (až 14 dní zpět) na organizačních jednotkách*, zadavatel uvedl, že se navrhovatel snaží jednoznačně formulovaný požadavek interpretovat několika způsoby, aby dospěl k tomu, že ze zadávací dokumentace není možné jednoznačně usoudit, co je přesně předmětem požadavku zadavatele. Zadavatel uvádí, že uvedená funkcionalita ve VIS existuje, ale umožňuje zadavateli pouze opravy v krátkém časovém úseku, který v praxi není dostatečný. Proto zadavatel stanovil jednoznačný požadavek na možnost opravy

v minimálně 14 denní lhůtě od data pořízení dat. K uváděnému znevýhodnění navrhovatele díky znalosti stávající úpravy VIS zadavatel uvádí, že navrhovatel je "diskriminován" pouze skutečností, že neumí přijmout zadávací dokumentaci jako faktické zadání a nesprávně směřuje faktické zadání veřejné zakázky se svými znalostmi o stavu VIS nebo s tím, co za fakta o stavu VIS a jeho poptávané podobě pokládá. Podle zadavatele nemá navrhovatel dostatečný odstup a interpretuje tak požadavky zadávací dokumentace mylně ve světle svých ničím nepodložených domněnek. Zadavatel je přesvědčen, že formulace požadavku je dostatečně jasná a umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.

56. K bodu 6. 3. Ostatní požadavky - ad bod 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje *opravu výstupů modulu VVT (tiskové sestavy, generátor sestav a export do souborů)*, zadavatel uvedl, že požadavek na opravu výstupů modulu VVT (výkon vazby a trest) vysvětlil v dodatečných informacích k zadávací dokumentaci (v sadě dotazů č. 9). Kromě toho při prohlídkách místa plnění se uchazeči mohli seznámit s rozsahem výstupů modulu VVT. Tvrzení navrhovatele o tom, že nelze vytvořit návrh řešení a návazně určit pracnost a cenu, je podle zadavatele nepravdivé. Zadavatel je přesvědčen, že požadavek je dostatečným podkladem pro přípravu nabídky a umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.
57. K bodu 6. 4. DWH - Datový sklad - ad bod 4. b) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje *vytvoření jednoduchého uživatelského rozhraní pro přístup k DWH a implementovat tvorbu sestav a výstupů*, zadavatel uvedl, že v rámci odpovědi na dotaz, jak se má požadované rozhraní lišit od stávajícího, v sadě dotazů č. 8 tento požadavek upřesnil s tím, že zadávací dokumentace obsahuje požadavek na vytvoření jednoduchého uživatelského rozhraní pro přístup k DWH buď jako součást aplikačního řešení, které nebude vyžadovat pořízení dalšího SW produktu pro zobrazování výsledků, nebo toto bude součástí multilicence na VIS. K nesrozumitelnému pojmu "multilicence" zadavatel uvedl, že tento pojem je uveden v části 5.7.2. Popis a realizace počáteční úpravy VIS a v kapitole 1.4 přílohy č. 4 zadávací dokumentace, kde zadavatel obsáhle uvádí, jakým způsobem je v současné době VIS licencován. Charakteristickým prvkem "multilicence" je obvykle neomezený počet uživatelů v rámci vymezeného právního subjektu, který smí počítačový program používat. Zadavatel je přesvědčen, že pojem multilicence byl v kontextu zadávací dokumentace dostatečně vysvětlen. Kromě toho je požadovaný rozsah licencí, který má být udělen objednateli jednoznačně specifikován v závazném návrhu smlouvy, jež je součástí zadávací dokumentace. Ze zadávací dokumentace a podpůrně z odpovědi na související otázku v rámci sady dotazů č. 8 vyplývá, že požadovaná funkcionalita má být kvalitnější než aktuálně dodávaná a zejména má být nativní součástí aplikačního řešení a tudíž to nemají být nástroje třetích stran, např. MS Excel. Minimální úroveň požadované funkcionality je tedy zadavatelem jasně stanovena. Zadavatel je toho názoru, že požadavek není neurčitý a umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.
58. K bodu 6. 5. DWH - Datový sklad - ad bod 4. e) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje *integraci nově vytvořených centrálních databází do DWH*, zadavatel uvedl, že podle jeho názoru není nutné pro určení nákladů na splnění tohoto požadavku znát předem rozsah dat, pokud datový sklad obsahuje obecné nástroje na integraci a správu nových databází. Uvedl, že jeho požadavek směřuje k tomu, aby VIS napříště obsahoval dostatečné nástroje pro práci nad daty pořizovanými uživateli ve VIS.

K nejasnosti pojmu "integrace" zadavatel uvedl, že je tímto pouze účelově využíváno toho, že širší veřejnost není obeznámena s pojmoslovím z oblasti informačních technologií. Pouze pro úplnost zadavatel uvedl, že v oboru IT se bere v rámci pojmu integrace datových skladů za samozřejmé, že nově vytvořená databáze datového skladu je spravovatelná pomocí nástrojů existujícího datového skladu (DWH) a je propojitelná na úrovni datové s ostatními datovými kostkami. Zadavatel je přesvědčen, že jeho požadavek je možné technicky zpracovat a umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.

59. K bodu 6. 6. Transformace do prostředí ASP. NET - ad bod 1.4.1 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje *převedení současného systému do prostředí ASP. NET*, zadavatel ve svém vyjádření odmítl tvrzení navrhovatele, že stávající systém v prostředí ASP.NET není provozován. Zadavatel uvádí, že v zadávací dokumentaci je uvedeno, že submodul SPV Ekonomika vězně je provozován na platformě DOS, a že v rámci požadavků na počáteční úpravy žádá uchazeče o převedení tohoto systému do prostředí Windows a do ASP.NET. Zadavatel doplňuje, že v zadávací dokumentaci jasně deklaroval, že stávající systém SPV je vybudován na technologii .NET Framework. Tvrzení navrhovatele jsou podle názoru zadavatele nepravdivá a zadavatel je přesvědčen, že jeho požadavek je v pořádku a umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.
60. K bodu 6. 7. Rozhraní VIS - ad bod 7 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace, ve kterém zadavatel požaduje *vytvořit pro VIS referenční rozhraní k informačním systémům veřejné správy dle zákona č. 365/2000 Sb., v platném znění. Toto rozhraní má zajišťovat předávání údajů do informačního systému o datových prvcích, do informačních systémů o informačních systémech veřejné správy. Součástí je i napojení VIS na Informační systém základních registrů*, zadavatel uvedl, že svůj požadavek dostatečně vymezil v zadávací dokumentaci a podpůrně formou dodatečných informací. Navrhovatel ani jiný dodavatel již potom žádné další upřesnění nepožadoval. Dále zadavatel uvedl, že současný stav legislativy ohledně základních registrů neumožnil v době vzniku zadávací dokumentace přesnější specifikaci a že základní registry mají být spuštěny až 1. 7. 2012. Uchazeči musí tedy tuto položku nacenit podle svého kvalifikovaného odhadu. Dále doplnil, že tato situace je pro všechny uchazeče v rámci projektu zavádění základních registrů v ČR shodná a v rámci znalostí a zkušeností uchazečů s touto problematikou ji zadavatel považuje za nediskriminující a rovnou. Zadavatel je přesvědčen, že jeho požadavek je dostatečně určitý a umožňuje podání vzájemně porovnatelných nabídek.

V. VYJÁDŘENÍ NAVRHOVATELE ZE DNE 14. 6. 2012

61. Ve svém vyjádření ze dne 14. 6. 2012 navrhovatel uvedl, že vzhledem k odlišnému postoji navrhovatele a zadavatele vyvstávají dvě otázky s právním dopadem:
- a. Otázka, zda tvrzené nedostatky specifikace předmětu plnění a nerealizovatelnost některých požadavků byly natolik závažné, že neumožňovaly podání srovnatelných nabídek. Podle navrhovatele se zodpovězení této otázky odvíjí od posouzení příkladů nedostatků zadávací dokumentace po technické stránce (znalecký posudek zadavatele a znalecký posudek navrhovatele),
 - b. Otázka, zda je zadavatel oprávněn ponechat předmět plnění neurčitý a umožnit soubor různých řešení v otevřeném zadávacím řízení, kde hlavním kritériem výběru

nejvhodnější nabídky je cena, či zda je limitován ustanovením § 35 odst. 2 zákona a zákonem obecně, když předpokládá soubor různých řešení pouze ve výběrovém řízení formou soutěžního dialogu.

62. Navrhovatel uvedl, že se od začátku zadávacího řízení snažil konstruktivně napomoci tomu, aby řízení proběhlo v souladu se zákonem a že se v tomto vyjádření vyjadřuje pouze k věcným argumentům zadavatele týkajícím se výše uvedených dvou otázek, které jsou dle názoru navrhovatele jádrem tohoto řízení.
63. K vyjádření zadavatele ze dne 16. 5. 2012, v němž uvádí, že navrhovatel zadavateli podsouvá tvrzení, které je vytržené z kontextu („že předmět plnění postačí definovat do šířky, hloubka definována být nemusí“) navrhovatel uvádí, že v rozhodnutí o námitkách zadavatel uvedl, že „rozsah předmětu plnění, tj. jeho šířka, je tudíž pevně stanoven v zadávací dokumentaci a v rámci akceptačních kritérií nemůže být samozřejmě měněn...Na druhou stranu však při plnění Implementační smlouvy musí dojít k vytvoření implementačního projektu, který mimo jiné bude blíže konkretizovat sjednaný předmět plnění veřejné zakázky. V implementačním projektu však nebude měněn rozsah (šířka) poptávaného plnění. Uvedená konkretizace je pouze do „hloubky“ nikoli do „šířky“.“ Navrhovatel dodává, že zadavatel tedy připouští, že „hloubka“ předmětu plnění bude konkretizována až následně v rámci implementačního projektu a u „šířky“ předmětu plnění uznává nutnost specifikace již v zadávací dokumentaci.
64. Navrhovatel dále uvedl, že současné nastavení zadávacího řízení brání efektivní soutěži, neboť nezajišťuje uchazečům rovné podmínky. Zadavatel by měl podle názoru navrhovatele umožnit soutěž tak, že upřesní definici předmětu plnění, aby uchazeči měli možnost podat srovnatelné nabídky, nebo umožní soutěžní dialog, pokud trvá na koncepci, kde řešení vyplne až z návrhu uchazečů a navazujících jednání s vyzvanými zájemci.
65. Navrhovatel uvedl, že zadavatel nastavil takové podmínky, při kterých navrhovatel jako současný dodavatel podpory systému VIS nemohl podat ve výběrovém řízení nabídku. Navrhovatel doplnil, že by se o služby, které jsou předmětem této zakázky, ucházel, pokud by zadavatel umožnil transparentní a rovné zacházení s uchazeči.
66. Navrhovatel ve svém vyjádření nic nenamítá proti cílům zadavatele, pokud jde o nastavení zadávacích podmínek, kde zadavatel vyvažuje „výhodu“ stávajícího dodavatele systému VIS tím, že případným novým dodavatelům umožňuje analyzovat a poznat systém a nastavuje delší dobu plnění.
67. Navrhovatel dále uvedl, že pokud má být pro hodnocení nabídek rozhodná cena, pak se podle jeho názoru nedostatečná definice výsledného požadovaného stavu a soutěž odlišných koncepcí jeví jako porušení zákona. Koncepčně odlišná plnění podle navrhovatele vyústí v různou kvalitu a obsah plnění. Dále k tomuto navrhovatel doplnil, že o rozdílných představách uchazečů svědčí rozdíl mezi cenovými nabídkami, který činí více než sto milionů korun.
68. Navrhovatel je toho názoru, že spolu mohou soutěžit různé způsoby řešení ve smyslu způsobu, jakým uchazeči realizují požadavky zadavatele, ale požadovaný cílový stav musí být podle navrhovatele specifikován dostatečně určitě, aby jednotlivá navrhovaná řešení směřovala ke stejnému výsledku a byla tak porovnatelná a navrhuje využití formy soutěžního dialogu pro zadání této veřejné zakázky.

69. K názoru zadavatele, že neaktuálnost zadávací dokumentace způsobil navrhovatel tím, že odmítl dokumentaci připravit a že byl k aktualizaci povinen, navrhovatel uvedl, že v případě aktualizace zadávací dokumentace by šlo o činnost nad rámec stávajících smluv a tedy to povinnost navrhovatele nebyla.
70. K názoru zadavatele, že po prohlídce plnění a zodpovězení dotazů již žádné další dotazy vzneseny nebyly, navrhovatel uvedl, že tato skutečnost nemění nic na tom, že si je navrhovatel vědom trvalého rozdílu mezi informacemi poskytnutými zadavatelem a aktuálním stavem VIS.
71. K rozhodnutí NSS ve věci 7 Afs 66/2010 navrhovatel uvedl, že podle jeho názoru tento judikát vyznívá v neprospěch zadavatele.
72. K diskriminaci navrhovatele ve veřejné zakázce navrhovatel uvedl, že důvodem jeho znevýhodnění jsou informace o fungování systému VIS, které nejsou obsaženy v zadávací dokumentaci.
73. K odkazům zadavatele na jeho koncepci veřejné zakázky (umožnění souboje různých řešení, kde hlavním kritériem výběru nejvhodnější nabídky je cena) navrhovatel uvedl, že tato koncepce je sama o sobě v rozporu se zákonem.
74. Navrhovatel se dále vyjádřil ke znaleckému posudku zadavatele. Podle názoru navrhovatele se jedná o znalecký posudek, který obsahuje řadu formálních a obsahových vad.
75. Podle navrhovatele není možné ověřit, z jaké zadávací dokumentace znalecký posudek zadavatele vychází, neboť tato není jeho součástí a dále, že ze seznamu uvedeného na straně 10 znaleckého posudku zadavatele vyplývá, že znalec čerpal z jiné zadávací dokumentace, než jaká byla předložena v zadávacím řízení. Dále navrhovatel doplnil, že znalecký posudek není podepsaný ani orazítkovaný znaleckým razítkem, a že není aktuální, neboť je datován ke dni 20. 6. 2011. Navrhovatel dále uvedl, že znalecký posudek zadavatele obsahuje právní hodnocení skutečností, které znalci nepřísluší a doplnil příklad, kdy znalec ve svém posudku uvádí, „že nic nenasvědčuje tomu, že by zadávací dokumentace byla diskriminující“. Podle názoru navrhovatele tak nejde o posouzení technického odborníka a zadavatel podle jeho názoru znaleckým posudkem neprokázal, že by zadávací dokumentace byla nediskriminující.
76. Navrhovatel dále uvedl, že bez uvedení myšlenkového postupu jsou závěry znalce nepřezkoumatelné a ze znaleckého posudku zadavatele není jasné, zda se jeho závěry vztahují k předmětné zadávací dokumentaci a doplnil, že závažné formální a obsahové nedostatky znaleckého posudku zadavatele ho činí nepřezkoumatelným a tedy nerelevantním pro účely tohoto řízení.
77. K vyjádření zadavatele ze dne 4. 6. 2012 uvedl navrhovatel svá stanoviska k jednotlivým komentářům zadavatele ke konkrétním bodům zadávací dokumentace.
78. K bodu 1.1.6 přílohy č. 9.1 Zadávací dokumentace - Aktualizace struktury ubytovacích kapacit, ve kterém zadavatel *požaduje uživatelsky udržovatelnou správu ubytovacích kapacit vězeňského systému, např. zakládat věznice, jejich dislokaci, typ, dále využití místností a jejich vhodnost pro různé typy trestů*, navrhovatel uvedl, že na základě vyjádření zadavatele k této věci se obsah požadavku jeví ještě méně jasným, než byl na základě zadávací dokumentace. K vyjádření zadavatele, že navrhovatel zaměřuje dvě roviny řešení VIS (*definici organizační jednotky a věznic v architektuře VIS, která musí být spravována*

administrátory a kapacitní přehled o jednotlivých věznicích), navrhovatel uvedl, že se v případě těchto dvou rovin řešení jedná o dva výklady požadavku zadavatele, s diametrálně odlišnými nároky na pracnost a tedy i s odlišnou cenou. Navrhovatel k tomuto doplnil, že nepředpokládal výklad tohoto požadavku jako „*kapacitní přehled o jednotlivých věznicích*“ vzhledem k tomu, že tento výklad je v rozporu s textem požadavku („*zakládání věznic*“). Podle názoru navrhovatele je výklad požadavku zadavatelem k tomuto bodu zadávací dokumentace odlišný od výše uvedených možností.

79. K bodu 1.1.8 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Kontrolní operace, ve kterém zadavatel požaduje, *aby informační systém zaznamenával v logu kdo, kdy prováděl operace nad údaji konkrétního vězně a jako operaci prováděl*, navrhovatel uvedl, že z vyjádření zadavatele vyplývá, že se zadavatel ztotožňuje s navrhovatelem v závěru, že tento požadavek není z objektivních technických důvodů možné realizovat na stávající infrastruktuře a dále doplnil, že přesto, že zadavatel ve svém vyjádření tvrdí, že doplnění infrastruktury (hardware) může být součástí nabídky, toto tvrzení je v rozporu nejen s obsahem zadávací dokumentace, ale též v rozporu s jeho odpovědí na dodatečné dotazy uchazečů.
80. K bodu 1.1.2 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Elektronický osobní spis vězně a vazba na elektronický trestní spis, ve kterém zadavatel požaduje *plně elektronizovat a na základě činnosti VSČR (Vězeňské služby České republiky) upravit a řídit přístupy uživatelů informačního systému tak, aby respektoval nově definované procesy ve VSČR a zejména platnou legislativu z hlediska ochrany citlivých a osobních údajů. Vytvořit centrální databázi nebo jiným způsobem umožnit datamining z dat vedených ve spisu, zejména pro kontrolní a metodickou činnost Generálního ředitelství při respektování diferenciací přístupových práv. Podmínkou tvorby je rovněž uložení informace v databázích pouze jednou a tu jako důvěryhodnou využívat ke sdílení pro další moduly informačního systému. Umožnit pro kontrolní činnost náhled do logů o transakcích (záznam, vyhledání informace o vězni) vyvolaných uživatelem IS z důvodu zamezení páchání trestné činnosti a neoprávněného nakládání s osobními údaji. Požadovaným výstupem elektronického spisu je i vytvoření listinné podoby např. export do PDF*, navrhovatel uvedl, že trvá na tom, že tento požadavek je nejednoznačný. Podle navrhovatele není zřejmé, jak má dodavatel zajistit vazbu na elektronický trestní spis. Dále navrhovatel doplnil, že v zadávací dokumentaci není specifikováno, jaká data by měl zadavatel vkládat, k jakým datům by měl mít přístup a v jakém režimu. Podle navrhovatele některé další požadavky zůstávají nevyjasněny.
81. K bodu 1.2.1 a) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky, ve kterém zadavatel požaduje *zajistit průběžnou aktualizaci datového skladu tak, aby zachycoval i opravy historických dat (až 14 dní zpět) na organizačních jednotkách*, navrhovatel uvedl, že údaj o 14-ti denní lhůtě, který je uvedený v závorce není jednoznačný, a lze jej vyložit několika způsoby. Podle názoru navrhovatele mohl zadavatel předejít nejasnostem jednoznačným požadavkem na prodloužení lhůty, po kterou jsou zachycovány opravy historických dat na 14 dní.
82. K bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky, ve kterém zadavatel požaduje *opravu výstupů modulu VVT (tiskové sestavy, generátor sestav a export do souborů)*, navrhovatel uvedl, že i když se zadavatel ve svém vyjádření odkázal na odpověď v rámci dodatečných dotazů, není ani po zodpovězení dotazu jasné, co má být plněno. Podle názoru navrhovatele nemohou uchazeči k tomuto požadavku podat srovnatelné nabídky,

neboť nemohou předjímat výsledek jednání s metodiky VVT (Výkon vazby a trest) za věcné oblasti, na základě nichž bude předmět plnění dodatečně blíže specifikován.

83. K bodu 4 b) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH – Datový sklad, ve kterém zadavatel požaduje *vytvoření jednoduchého uživatelského rozhraní pro přístup k DWH a implementovat tvorbu sestav a výstupů*, navrhovatel uvedl, že z vyjádření zadavatele k tomuto bodu není jasné, jaké řešení požaduje.
84. K bodu 4 e) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH – Datový sklad, ve kterém zadavatel požaduje *integraci nově vytvořených centrálních databází do DWH*, navrhovatel uvedl, že pokud bude rozsah integrace sjednán s vybraným uchazečem až po uzavření smlouvy, v implementační fázi projektu, budou ostatní uchazeči připraveni o možnost podat porovnatelné nabídky, zohledňující skutečně požadovaný rozsah a struktura integrace.
85. K bodu 1.4.1 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace - Transformace do prostředí ASP. NET, ve kterém zadavatel požaduje *převedení současného systému do prostředí ASP. NET*, navrhovatel uvedl, že ani z vyjádření zadavatele není zřejmé, zda trvá na požadavku převedení současného systému do ASP.NET a jak by „*propojením s ASP. NET*“ mohlo dojít k „*plné integraci s SPV a tyto moduly by mohly čerpat potřebné ekonomické informace pro další činnosti*“. Navrhovatel je přesvědčen, že se jedná o zřejmou nesprávnost, která může vést k nesprávnému předpokladu ostatních uchazečů o současném stavu systému a ve svém důsledku k neporovnatelnosti nabídek.
86. K bodu 7 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace - Rozhraní VIS, ve kterém zadavatel požaduje *vytvořit pro VIS referenční rozhraní k informačním systémům veřejné správy dle zákona č. 365/2000 Sb., v platném znění. Toto rozhraní má zajišťovat předávání údajů do informačního systému o datových prvcích, do informačních systémů o informačních systémech veřejné správy. Součástí je i napojení VIS na Informační systém základních registrů*, navrhovatel uvedl, že kvalifikované odhadování předmětu plnění, které podle vyjádření zadavatele musí uchazeči pro nacenění této položky provést, nemůže podle názoru navrhovatele zadavatel po uchazečích požadovat. Dále navrhovatel doplnil, že specifikace předmětu plnění je povinností zadavatele.
87. Závěrem svého vyjádření navrhovatel uvedl, že postoje zadavatele a závěr znaleckého posudku zadavatele o dostatečné míře detailu požadavků zadavatele je v protikladu s realitou, kdy rozdíl v nabídkách uchazečů přesahující 100 milionů Kč dokládá, že míra detailu zjevně dostatečná nebyla a každý uchazeč naceňoval jiné plnění. Podle názoru navrhovatele nelze tento rozdíl vysvětlit pouze odlišnými jednotkovými sazbami.

VI. ŘÍZENÍ U ÚŘADU

88. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
89. Dne 4. 5. 2012 obdržel Úřad žádost zadavatele o stanovení dodatečné lhůty k vyjádření zadavatele k návrhu. Dokumentace k veřejné zakázce byla Úřadu doručena téhož dne.

90. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-8502/2012/550/HKu ze dne 7. 5. 2012.
91. Úřad dále účastníkům řízení usnesením č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-8504/2012/550/HKu ze dne 7. 5. 2012 stanovil lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavateli stanovil Úřad lhůtu k předložení vyjádření k návrhu do 16. 5. 2012.
92. Dne 16. 5. 2012 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu.
93. Dne 17. 5. 2012 obdržel Úřad písemné vyjádření navrhovatele ze dne 15. 5. 2012, ve kterém navrhovatel zaslal potvrzení o doručení stejnopisu návrhu zadavateli v souladu s ust. § 114 odst. 4 zákona.
94. Rozhodnutím ze dne 18. 5. 2012 č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-8547/2012/550/HKu o předběžném opatření Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu na plnění předmětné veřejné zakázky.
95. Dne 21. 5. 2012 obdržel Úřad od navrhovatele písemné vyjádření ze dne 21. 5. 2012, ve kterém navrhovatel požádal o zaslání vyjádření zadavatele a o prodloužení lhůty, ve které jsou účastníci řízení oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko a lhůty, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a to do 14. 6. 2012.
96. Usnesením č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-9256/2012/550/HKu ze dne 22. 5. 2012 prodloužil Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, či činit jiné návrhy do 14. 6. 2012, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí do 15. 6. 2012. Zadavateli stanovil Úřad lhůtu k provedení úkonu - předložení doplnění vyjádření ke konkrétním bodům návrhu do 4. 6. 2012.
97. Dne 4. 6. 2012 obdržel Úřad od navrhovatele písemné vyjádření ze dne 30. 5. 2012, ve kterém navrhovatel požádal o zaslání znaleckého posudku předloženého zadavatelem a o zaslání doplňujícího vyjádření zadavatele, k jehož předložení byla zadavateli stanovena lhůta do 4. 6. 2012.
98. Dne 5. 6. 2012 obdržel Úřad od zadavatele písemné vyjádření ze dne 4. 6. 2012 obsahující doplnění vyjádření k návrhu v návaznosti na usnesení č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-9256/2012/550/HKu ze dne 22. 5. 2012.
99. Dne 5. 6. 2012 Úřad zaslal navrhovateli na základě žádosti ze dne 30. 5. 2012 znalecký posudek předložený zadavatelem a kopii doplnění vyjádření zadavatele ze dne 4. 6. 2012.
100. Dne 14. 6. 2012 obdržel Úřad od navrhovatele písemné vyjádření ze dne 14. 6. 2012, ve kterém navrhovatel zaslal stanovisko k vyjádření zadavatele ze dne 16. 5. 2012 a ze dne 4. 6. 2012.
101. Usnesením č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-20690/2012/521/HKu ze dne 9. 11. 2012 Úřad podle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, ustanovil znalce – prof. Ing. Róberta Lórencze, CSc., IČO 69010641, Pátecká 1384, 290 01 Poděbrady – k vypracování písemného znaleckého posudku ve věci odborného posouzení poskytnutých podkladů a následného zodpovězení níže položených dotazů:

1. Lze získat přehled o stávajícím stavu Vězeňského informačního systému (VIS) z dostupných informací uvedených v příloze č. 9.4 zadávací dokumentace „Popis provozovaného Hardware a Programového vybavení“ a prostřednictvím prohlídky místa plnění v podrobnostech nezbytných pro zpracování cenové nabídky?
2. Lze považovat za pravdivé tvrzení, že popis a aktualizaci dokumentace stávajícího stavu VIS může (bez součinnosti současného dodavatele VIS) provést i jiná osoba než současný dodavatel systému VIS?
3. Je nezbytné pro účely vypracování cenové nabídky a realizaci plnění veřejné zakázky, aby akceptační kritéria byla konkrétně specifikována zadavatelem již v zadávací dokumentaci (viz čl. 5. 7. 3. zadávací dokumentace – návrh akceptačních kritérií)? Pokud ano, z jakého důvodu?
4. K bodu 1.1.6 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Aktualizace struktury ubytovacích kapacit:
 - a. Je z popisu současného systému VIS v zadávací dokumentaci patrné, zda je ubytovací kapacita definována jako datová nebo programátorská entita, tj. jestli je nutné např. novou věznicí vždy naprogramovat (upravit vlastní program), instalovat apod. nebo jestli stačí zadat jen její vlastnosti jako informace ve VIS?
 - b. Je takové vymezení v zadávací dokumentaci nezbytné pro podání cenové nabídky?
 - c. Lze tento požadavek (Aktualizace struktury ubytovacích kapacit) zadavatele realizovat na stávajícím vybavení zadavatele tak, jak je popsáno v zadávací dokumentaci?
5. K bodu 1.1.8 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Kontrolní operace:
 - a. Lze na základě zadávací dokumentace považovat za technicky nemožnou realizaci požadavku zadavatele, když řešení má být realizováno na stávající infrastruktuře?
6. K bodu 1.1.2 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Elektronický osobní spis vězně:
 - a. Je pro zpracování cenové nabídky nezbytné, aby obsahovala informace o tom, jaká data bude do elektronického trestního spisu zadavatel zadávat, k jakým datům by měl být přístup a v jakém režimu?
 - b. Je pro zpracování cenové nabídky nezbytné, aby zadávací dokumentace obsahovala informace o tom, zda budou data v digitální nebo digitalizované formě, tj. jestli se pořizují přímo zadáním do systému nebo skenováním dokumentů v listinné podobě?
 - c. Lze jednoznačně pro účely zpracování cenové nabídky stanovit požadavky na datamining, náhled do logů a diferenciaci přístupových práv?
7. K bodu 1.2.1 a) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky:

- a. Poskytuje zadávací dokumentace informaci o tom, zda datový sklad v současné době zachycuje opravy historických dat, či lze takovou informaci získat v rámci prohlídky místa plnění?
 - b. Je tato informace nezbytná pro zpracování cenové nabídky?
8. K bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky:
- a. Je požadavek dostatečně specifikován pro účely zpracování cenové nabídky?
9. K bodu 4 b) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH-Datový sklad:
- a. Je požadavek dostatečně specifikován pro účely zpracování cenové nabídky?
10. K bodu 4 e) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH-Datový sklad:
- a. Je pro zpracování cenové nabídky nezbytná informace o rozsahu dat, která by měla být předmětem integrace a jestliže ano, je tato informace obsažena v zadávací dokumentaci, či ji lze získat v rámci prohlídky místa plnění?
11. K bodu 1.4.1 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Transformace do prostředí ASP.NET:
- a. Je ze zadání zřejmé, v jakém prostředí je stávající systém VIS provozován (v kontextu odpovědi na dotaz č. 1 v rámci dodatečných informací k zadávacím podmínkám – sada dotazů č. 7)?
12. K bodu 7 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Rozhraní VIS:
- a. Je požadavek dostatečně specifikován pro účely zpracování cenové nabídky?
 - b. Jsou pro zpracování cenové nabídky nezbytné informace o tom, jaké zdroje informačního systému veřejné správy se musí napojit, jak se bude zapisovat změna provedená při aktualizaci údajů z vnějšího zdroje dat do VIS a jak se bude tato událost zapisovat do logu, jestliže ano jsou tyto informace ze zadávací dokumentace patrné?
102. Usnesením č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-195/2013/521/HKu ze dne 7. 1. 2013 Úřad podle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, stanovil znalci – prof. Ing. Róbertu Lórenczi, CSc., IČO 69010641, Pátecká 1384, 290 01 Poděbrady – lhůtu k vypracování písemného znaleckého posudku ve věci odborného posouzení poskytnutých podkladů a následného zodpovězení výše uvedených dotazů.
103. Usnesením č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-1246/2013/521/HKu ze dne 21. 1. 2013 Úřad účastníkům řízení podle § 39 odst. 1 správního řádu stanovil novou lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí, aby se účastníci řízení mohli seznámit s obsahem znaleckého posudku a aby se k němu mohli vyjádřit. Závěry znaleckého posudku ze dne 10. 1. 2013 jsou uvedeny níže.
104. Usnesením č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-1800/2013/521/HKu ze dne 29. 1. 2013 a usnesením č. j. ÚOHS-S249/2012/VZ-1908/2013/521/HKu ze dne 30. 1. 2013 Úřad účastníkům řízení podle § 39 odst. 2 správního řádu prodloužil lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko a lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí.

105. K obsahu znaleckého posudku se vyjádřil navrhovatel dopisem ze dne 26. 2. 2013 a zadavatel dopisem ze dne 28. 2. 2013.

VII. OBSAH ZNALECKÉHO POSUDKU prof. Ing. Róberta Lórencze, CSc. ze dne 10. 1. 2013

106. Na otázku č. 1 „Lze získat přehled o stávajícím stavu Vězeňského informačního systému (VIS) z dostupných informací uvedených v příloze č. 9.4 zadávací dokumentace „Popis provozovaného Hardware a Programového vybavení“ a prostřednictvím prohlídky místa plnění v podrobnostech nezbytných pro zpracování cenové nabídky?“ znalec odpověděl, že přehled o stavu VIS lze získat, nikoli však v podrobnostech nezbytných pro zpracování cenové nabídky. Tuto odpověď odůvodnil následovně: Z přílohy č. 9.4 zadávací dokumentace (dále též „ZD“) lze získat hrubý přehled o stavu VIS, nicméně pro zpracování cenové nabídky je žádoucí větší úroveň podrobností. Znalec nebyl účastníkem prohlídky místa plnění (ani nemohl být, neboť vypracování znaleckého posudku bylo zadáno až po jejím uskutečnění). Nemůže tedy hodnotit, v jakém rozsahu a do jaké úrovně podrobností byli účastníci prohlídky místa plnění seznámeni s analytickými modely, databázovými strukturami a vazbami mezi tabulkami a dokumentací k programovým modulům. Je však nutno konstatovat, že sebedetailnější prohlídka místa plnění nemůže nahradit kompletní písemnou dokumentaci, k níž se lze vrátet, její obsah konzultovat a podrobně analyzovat. Proto lze předpokládat, že účastníkům výběrového řízení nebyly poskytnuty podrobnosti nezbytné ke zpracování cenové nabídky.

107. Na otázku č. 2 „Lze považovat za pravdivé tvrzení, že popis a aktualizaci dokumentace stávajícího stavu VIS může (bez součinnosti současného dodavatele VIS) provést i jiná osoba než současný dodavatel systému VIS?“ znalec odpověděl, že tvrzení je pravdivé pouze hypoteticky, protože taková „jiná osoba“ jednak musí mít k systému VIS přístup, jednak musí – oproti současnému dodavateli systému VIS – vynaložit enormní úsilí a náklady. Tuto odpověď odůvodnil následovně: K provedení popisu a aktualizace dokumentace stávajícího stavu VIS „jinou osobou“ je nezbytné, aby tato jiná osoba byla podrobně seznámena se systémem VIS. Podrobné seznámení se s jakýmkoli rozsáhlým systémem (jako je i VIS) zpravidla probíhá formou studia kompletní dokumentace (zadavatel jí nedisponuje) a zdrojových kódů (v úplné podobě k dispozici pouze současnému dodavateli systému VIS, u některých – nikoli však všech – modulů pak také zadavateli a „vítěznému“ uchazeči, s nímž zadavatel uzavře smlouvu zmíněnou v druhém odstavci bodu 1.4.2 přílohy č. 9.4 ZD). Existuje hypotetická možnost seznámit se s informačním systémem bez dokumentace a bez zdrojových kódů, a to formou „reverzního inženýrství“ podle § 66 písm. c) a d) zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, v platném znění. Analýza a zdokumentování takto rozsáhlého informačního systému uvedeným způsobem jsou však natolik odborně a časově (a tudíž i finančně) náročné, že je lze považovat za *de-facto* nerealizovatelné. Z předchozího plyne, že osoby jiné než současný dodavatel systému VIS mohou provést doplnění a aktualizaci dokumentace systému VIS jen se součinností stávajícího dodavatele, protože bez této součinnosti by byly nuceny vynaložit extrémní úsilí a náklady.

108. Na otázku č. 3 „Je nezbytné pro účely vypracování cenové nabídky a realizaci plnění veřejné zakázky, aby akceptační kritéria byla konkrétně specifikována zadavatelem již v zadávací dokumentaci (viz čl. 5. 7. 3. Zadávací dokumentace – návrh akceptačních kritérií)? Pokud ano, z jakého důvodu?“ znalec odpověděl, že pro účely vypracování cenové nabídky nemusejí být

akceptační kritéria konkrétně specifikována již v zadávací dokumentaci. Tuto odpověď odůvodnil následovně: Akceptační kritéria jsou velmi důležitou součástí smluv mezi zadavatelem a vítězným uchazečem. Nemusí však být součástí zadávací dokumentace a nejsou nutná k vypracování cenové nabídky. Nelze nic namítat vůči postupu vymezenému v zadávací dokumentaci, kdy uchazeči sami navrhnou vhodná akceptační kritéria v rámci metodiky realizace činností prováděných na VIS, přičemž konečná podoba akceptačních kritérií bude dojednána mezi vítězným uchazečem a zadavatelem a zakotvena v příslušné smlouvě. Tento postup je výhodný i vzhledem ke skutečnosti, že uchazeči v nabídce sami volí, jakou část stávajících modulů systému VIS převezmou beze změn, jakou část pozmění a jakou část zrealizují od základu znovu.

109. Na otázku č. 4 a) *„Je z popisu současného systému VIS zadávací dokumentaci patrné, zda je ubytovací kapacita definována jako datová nebo programátorská entita, tj. jestli je nutné např. novou věznicí vždy naprogramovat (upravit vlastní program), instalovat apod. nebo jestli stačí zadat jen její vlastnosti jako informace ve VIS?“* znalec odpověděl, že z popisu není patrné, zda je ubytovací kapacita definována jako datová nebo programátorská entita. Tuto odpověď odůvodnil následovně: V popisu modulu EVV (Evidence vězňů), bod 2.1.1 přílohy č. 9.4 se lze v tomto ohledu dočíst: *„Serverová část systému zajišťuje ukládání dat a aplikační logiku. Klientská část systému zajišťuje pouze uživatelskou interpretaci objektů poskytovaných serverovou částí systému.“* Z tohoto popisu lze usoudit, že ubytovací kapacita je definována na straně serveru. Lze tedy (nikoli však s jistotou) dále dovodit, že např. pro přidání nové věznice není třeba upravovat klientský program; není ale zřejmé, zda na straně serveru stačí přidat záznamy do stávajících datových struktur (pokud by ubytovací kapacita byla datovou entitou), nebo zda je třeba také upravit aplikační logiku (pokud by ubytovací kapacita byla programátorskou entitou, nebo byl například v programu pevně nastaven počet věznic).
110. Na otázku č. 4 b) *„Je takové vymezení v zadávací dokumentaci nezbytné pro podání cenové nabídky?“* znalec odpověděl, že takové vymezení v zadávací dokumentaci není nezbytné pro vypracování cenové nabídky. Realizace požadavku bodu 1.1.6 přílohy č. 9.1 bude pravděpodobně (nelze tvrdit s určitostí, neboť dokumentace neposkytuje úplný popis stávajícího stavu) znamenat vytvoření zcela nového uživatelského rozhraní a zavedení nových procesů a scénářů použití pro práci s ubytovacími kapacitami. Tuto odpověď odůvodnil následovně: na základě neúplné dokumentace systému v příloze č. 9.4 ZD se lze domnívat, že případné převedení programátorských entit na datové entity bude v celkovém rozsahu prací v rámci tohoto požadavku představovat jen nevýznamnou položku se zanedbatelným vlivem na nabídnutou cenu. Mnohem větší nejistota, pokud jde o rozsah prací potřebných k realizaci požadavku bodu 1.1.6 přílohy č. 9.1 a tedy i zpracování cenové nabídky, pramení z vágního zadání v tomto bodu a z neúplnosti popisu stávajícího stavu. Požadovaná aktualizace je specifikována pouze neúplným výčtem („např.“). Ze zadávací dokumentace tak není patrné, kolik parametrů (a jaké) je třeba u jednotlivých věznic uchovávat a spravovat, kolik procesů (a jakých) je třeba podporovat, atd. Současně z popisu stávajícího stavu není patrné, jakým způsobem a na jaké úrovni podrobností se s ubytovacími kapacitami pracuje nyní.
111. Na otázku č. 4 c) *„Lze tento požadavek (Aktualizace struktury ubytovacích kapacit) zadavatele realizovat na stávajícím vybavení zadavatele tak, jak je popsáno v zadávací*

dokumentaci?“ znalec odpověděl, že ano, neboť není důvod se domnívat, že by požadavek (spočívající v aktualizaci stávajícího resp. vytvoření nového uživatelského rozhraní na straně klienta a v úpravě datových struktur a aplikační logiky na straně serveru) neměl být realizovatelný na stávajícím vybavení zadavatele. Oproti stávajícímu stavu požadavek bodu 1.1.6 přílohy č. 9.1 ZD nepředstavuje žádné významné navýšení nároků na výpočetní a diskovou kapacitu serverů, na kterých je modul EVV provozován, na parametry klientských počítačů, ani na konektivitu příslušných organizačních jednotek (OJ).

112. Na otázku č. 5 a) *„Lze na základě zadávací dokumentace považovat za technicky nemožnou realizaci požadavku zadavatele, když řešení má být realizováno na stávající infrastruktuře?“* znalec odpověděl, že nelze a svou odpověď odůvodnil následovně: Tvrzení, že něco „není možné realizovat“, je velice silné, tím spíše, když v otázce není konkretizováno, co přesně by realizaci mělo bránit. Z architektury modulu EVV (kterého se požadavek bodu 1.1.8 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace týká) je zřejmé, že protokolování bude implementováno na straně serveru. Protokolování přístupu nepředstavuje výrazné navýšení nároků na výpočetní výkon ani na konektivitu mezi OJ a centrálou. Na druhou stranu, požadované protokolování navyšuje nároky na diskovou kapacitu (logy je třeba někde fyzicky uchovávat). Z odpovědi na dotaz č. 1 v sadě dotazů č. 2 se lze dozvědět celkovou kapacitu diskového prostoru serverů. Nelze se bohužel dozvědět velikost volného místa (z popisu stávajícího stavu a odpovědí na dotazy) ani požadovanou dobu pro uchovávání protokolů, nicméně z velikosti dostupné kapacity (stovky GB) lze soudit, že bude dostatečná i pro dodatečné protokolování uchovávané po dobu několika let. V posledním odstavci bodu 1.2 přílohy č. 9.4 ZD se uvádí, „...v současné době zavedených ... (...logování přístupů...) ...“. Z toho lze soudit, že nějaká forma kontrolních operací je implementována již v současném systému VIS. To je další argument proti nemožnosti je realizovat.
113. Na otázku č. 6 a) *„Je pro zpracování nabídky nezbytné, aby obsahovala informace o tom, jaká data bude do elektronického trestního spisu zadavatel zadávat, k jakým datům by měl být přístup a v jakém režimu?“* znalec odpověděl, že uvedené informace jsou nezbytné pro zpracování nabídky a svou odpověď odůvodnil následovně: Od rozsahu informací, jaká data bude systém evidovat a zpřístupňovat a v jakém režimu, se přímo odvíjí náročnost realizace takového systému (složitost datových struktur, složitost procesů, složitost uživatelských rozhraní atd.) a tedy i nabídnutá cena.
114. Na otázku č. 6 b) *„Je pro zpracování nabídky nezbytné, aby zadávací dokumentace obsahovala informace o tom, zda budou data v digitální nebo digitalizované formě, tj. jestli se pořizují přímo zadáním do systému nebo skenováním dokumentů v listinné podobě?“* znalec odpověděl, že pro zpracování nabídky není nutné, aby zadávací dokumentace uvedenou informaci obsahovala a svou odpověď odůvodnil následovně: Pokud zadavatel skutečně požaduje vstup dat prostřednictvím digitalizace listinných dokumentů, pak je naprosto nezbytné tuto informaci v zadávací dokumentaci uvést. V zadávací dokumentaci tato informace uvedena není, uchazeč tedy musí předpokládat, že zadavatel nepožaduje vstup dat v digitalizované formě (skenováním dokumentů v listinné podobě). Pokud by zadavatel požadoval vstup dat prostřednictvím digitalizace listinných dokumentů, avšak tuto informaci neuvedl v zadávací dokumentaci (a tato informace v zadávací dokumentaci skutečně uvedena není), pak by zakázku nebylo možné vůbec realizovat. Realizace vstupu dat formou digitalizace listinných dokumentů vyžaduje rozšíření systému o funkce OCR

(optické rozpoznávání znaků) a navíc rozšíření systému o další hardware – skenery či jiná vhodná digitalizační zařízení. V zadávací dokumentaci však není nikde uvedeno, zda zadavatel již disponuje nějakými skenery či podobnou technikou, a v odpovědi na dotaz č. 2 v sadě dotazů č. 6 zadavatel výslovně uvádí, že nepřipouští, aby uchazeč předložil návrh vylepšení technického vybavení objednatele (tedy například o dodávku skenerů).

115. Na otázku č. 6 c) *„Lze jednoznačně pro účely zpracování cenové nabídky stanovit požadavky na datamining, náhled do logů a diferenciaci přístupových práv?“* znalec odpověděl, že požadavky nelze jednoznačně stanovit a svou odpověď odůvodnil následovně: Zadávací dokumentace je v tomto směru nekonkrétní a nesystematická. Chybí detailnější informace o rolích a jim příslušných přístupových právech, pokud jde o osoby, které by měly provádět kontrolní a metodickou činnost. Nejsou dostatečně podrobně specifikovány funkce dataminingu týkající se kontrolní a metodické činnosti přístupné jednotlivým rolím.
116. Na otázku č. 7 a) *„Poskytuje zadávací dokumentace informaci o tom, zda datový sklad v současné době zachycuje opravy historických dat, či lze takovou informaci získat v rámci prohlídky místa plnění?“* znalec odpověděl, že zadávací dokumentace takovou informaci výslovně neposkytuje. Možnost získat takovou informaci v rámci místa plnění viz odpověď a odůvodnění odpovědi na otázku č. 1. Svou odpověď odůvodnil následovně: Z formulace *„Datový sklad ukládá pravidelně aktuální data, čímž tvoří vzorky dat v čase.“* (bod 5.2 přílohy 9.4 ZD) lze soudit, že opravy „historických“ dat zachyceny nejsou, jen změny „aktuálních“ dat. Tento závěr však nelze učinit s jistotou.
117. Na otázku č. 7 b) *„Je tato informace nezbytná pro zpracování cenové nabídky?“* znalec odpověděl, že ano, neboť bod 1.2.1. a) přílohy č. 9.1 ZD vyžaduje *„zajištění průběžné aktualizace datového skladu tak, aby zachycoval i opravy historických dat (až 14 dní zpětně) na organizačních jednotkách“*. Pro zpracování cenové nabídky je tedy důležité vědět, zda se bude jednat o časově méně náročnou úpravu stávající funkce datového skladu, nebo o časově náročnější realizaci celé nové funkcionality včetně případného rozšíření databázových struktur.
118. Na otázku č. 8 a) (k bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky) *„Je požadavek dostatečně specifikován pro účely zpracování cenové nabídky?“* znalec odpověděl, že požadavek není dostatečně specifikován a svou odpověď odůvodnil následovně: Požadavek v bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace je formulován velmi stručně a obecně, bez jakékoli kvantifikace. V odpovědi na dotaz č. 1 v sadě dotazů č. 9 zadavatel požadované úpravy sice upřesňuje, nicméně i po upřesnění není specifikován především rozsah požadovaných oprav. V odpovědi na dotaz zadavatel konkrétně uvádí: *„Identifikace tiskových sestav, které bude třeba opravit a upravit (...), bude předmětem jednání dodavatele s metodiky VVT za věcné oblasti...“* – z toho lze usoudit, že rozsah bude stanoven až po vybrání dodavatele. Ze zadávací dokumentace není ani patrné, kolik sestav celkem (a jak složitých) modul VVT ve stávající podobě obsahuje. Přitom však podle přílohy č. 7 ZD zadavatel požaduje vyčíslení dílčích cen za jednotlivé požadavky na úpravu VIS. Dílčí cenu za požadavek v bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 ZD však není možné stanovit, pokud nelze odhadnout časovou náročnost, která se odvíjí od počtu a složitosti opravovaných sestav.
119. Na otázku č. 9 a) (k bodu 4 b) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH-Datový sklad) *„Je požadavek dostatečně specifikován pro účely zpracování cenové nabídky?“* znalec odpověděl,

že požadavek není dostatečně specifikován a svou odpověď odůvodnil následovně: Ze stručné informace v zadávací dokumentaci (dva řádky textu) nelze vyčíst, jaké operace má rozhraní přístupu k datovému skladu podporovat, pro jaké uživatele je určeno, zda mají být přístupy protokolovány, atd. Nelze tudíž odhadnout časovou náročnost jeho realizace.

120. Na otázku č. 10 a) (k bodu 4 e) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH-Datový sklad) „*Je pro zpracování cenové nabídky nezbytná informace o rozsahu dat, která by měla být předmětem integrace a jestliže ano, je tato informace obsažena v zadávací dokumentaci, či ji lze získat v rámci prohlídky místa plnění?*“ znalec odpověděl, že informace o rozsahu dat, která by měla být předmětem integrace, není nezbytná a svou odpověď odůvodnil následovně: datový sklad je v zásadě souhrnem všech ostatních databází systému VIS. Informaci o rozsahu dat, která jsou předmětem integrace, lze tedy získat jako souhrn odhadovaných rozsahů dat v nově vytvořených centrálních databázích. Vzhledem k tomu, že uchazeč bude tyto nové databáze sám implementovat podle svého návrhu, musí mít i představu o náročnosti jejich integrace do datového skladu. Ponecháváme však stranou podobnou otázku, zda jsou dostatečně specifikována data, která budou uchovávána v nově vytvářených centrálních databázích.
121. Na otázku č. 11 a) (k bodu 1.4.1 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Transformace do prostředí ASP.NET) „*Je ze zadání zřejmé, v jakém prostředí je stávající systém VIS provozován (v kontextu odpovědi na dotaz č. 1 v rámci dodatečných informací k zadávacím podmínkám – sada dotazů č. 7)?*“ znalec odpověděl, že ano, neboť bod 1.4.1 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace se týká pouze modulu EKV – Ekonomika vězně. Z bodu 2.5 přílohy č. 9.4 a bodu 1.4 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace je zřejmé, že tento modul je realizován v programovacím prostředí Turbo Pascal s databází BTRIEVE. Informace o hardwaru, na němž je modul provozován, lze vyčíst z bodu 1.6 přílohy č. 9.4 ZD a z odpovědi na dotaz č. 1 v sadě dotazů č. 2. Z dotazu č. 1 v sadě dotazů č. 7 se však lze důvodně domnívat, že dotaz uchazeče nesměřoval na modul EKV (bod 1.4.1 přílohy č. 9.1 ZD), ale na modul ADM3 (body 3.2.1 a 3.2.2 přílohy č. 9.1 ZD). Nicméně i pro tento modul je ze zadání zřejmé, v jakém prostředí je provozován. Především z bodu 4 a jeho podbodů v příloze č. 9.4 zadávací dokumentace vyplývá, že moduly ADM1-3 jsou tvořeny nesourodými funkčními celky. Konkrétně modul ADM3 je rozdělen do několika samostatných programů. Je zřejmé, že funkční celek „Stížnosti“ modulu ADM3 (který je předmětem požadavku na převedení do prostředí .NET v bodu 3.2.1 přílohy č. 9.1 ZD) je realizován jako samostatná aplikace implementovaná v prostředí Microsoft Visual FoxPro, její data jsou uložena v souborech lokálně v jednotlivých OJ a výměna dat s GR probíhá prostřednictvím e-mailů. Nicméně není zřejmé, zda je ve stejném prostředí provozován také funkční celek „Listovna“. Z obsahu a struktury bodu 4.3.1. a. přílohy č. 9.4 ZD se sice lze domnívat, že pravděpodobně ano, v zadávací dokumentaci však tato informace výslovně uvedena není. Dále je zřejmé, že funkční celek „Prevence a trestní řízení“ je tvořen třemi aplikacemi v prostředí Microsoft Access. Nejsou však uvedeny žádné další podrobnosti (zejména informace o případné provázanosti s jinými moduly či funkčními celky).
122. Na otázku č. 12 a) (k bodu 7 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Rozhraní VIS) „*Je požadavek dostatečně specifikován pro účely zpracování cenové nabídky?*“ znalec odpověděl, že požadavek není dostatečně specifikován, neboť je formulován prostým odkazem na zákon č. 365/2000 Sb. v platném znění a stručnou doplňující informací o předávání údajů do

informačního systému o datových prvcích (ISDP), do informačního systému o informačních systémech veřejné správy (IS o ISVS) a o napojení VIS na Informační systém základních registrů. V odpovědi na dotaz č. 1 v sadě dotazů č. 6 je pak požadavek částečně avšak nikoli dostatečně upřesněn. Přitom tento stručně formulovaný požadavek znamená významný zásah do celého VIS. Nově by informace o osobách neměly být vedeny jen v systému VIS, ale koordinovány se systémem základních registrů. Moduly systému VIS (přičemž není specifikováno které) bude třeba rozšířit o propojení s informačními systémy ostatních orgánů veřejné správy (opět není specifikováno se kterými). Referenční rozhraní je v legislativě definováno jako „souhrn právních, technických, organizačních a jiných opatření, vytvářejících jednotné integrační prostředí ISVS, které poskytuje kvalitní soustavu společných služeb, včetně výměny oprávněně vyžadovaných informací mezi jednotlivými informačními systémy orgánů veřejné správy a dalšími subjekty“. Studium samotné legislativy se však nelze dobrat jednoznačné a konkrétní specifikace, jaké informace se mají vyměňovat mezi VIS a ostatními informačními systémy orgánů veřejné správy, případně dalšími subjekty, a jaké služby by VIS měl poskytovat informačním systémům jiných orgánů veřejné správy – mimo jiné i proto, že legislativa samotná neobsahuje úplný výčet všech informačních systémů orgánů veřejné správy. Proto by tyto informace měly být specifikovány v zadávací dokumentaci. Viz též odůvodnění odpovědi na podotázku č. 12 b).

123. Na otázku č. 12 b) (*k bodu 7 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Rozhraní VIS*) „*Jsou pro zpracování cenové nabídky nezbytné informace o tom, jaké zdroje informačního systému veřejné správy se musí napojit, jak se bude zapisovat změna provedená při aktualizaci údajů z vnějšího zdroje dat do VIS a jak se bude tato událost zapisovat do logu, jestliže ano jsou tyto informace ze zadávací dokumentace patrné?*“ znalec odpověděl, že jsou nezbytné, některé nejsou patrné, a s odkazem na odůvodnění odpovědi na podotázku č. 12 a) dále uvedl, že od uvedených informací se odvíjí časová náročnost zpracování požadavku a tedy nabídková cena. Proto je nezbytná jejich konkrétní specifikace v zadávací dokumentaci. Pouhý odkaz na právní předpis, který stanovuje požadavky na informační systémy státní správy obecně, není dostačující. Z odkazu na legislativu lze dovodit, že systém VIS by měl být propojen například s registrem ROB (registr obyvatel), aby údaje ve VIS mohly být s ROB sesouhlasovány. Nelze však dovodit řadu dalších informací, například zda zadavatel očekává, vedle napojení na základní registry, informační systém o datových prvcích a informační systém o informačních systémech veřejné správy, i napojení na jiné informační systémy veřejné správy, a pokud ano, jaké konkrétní informace si má VIS s takovými informačními systémy vyměňovat.

VIII. VYJÁDŘENÍ NAVRHOVATELE KE ZNALECKÉMU POSUDKU

124. Ve svém vyjádření ze dne 26. 2. 2013 se navrhovatel vyjádřil k několika výše uvedeným otázkám zodpovězeným prof. Ing. Róbertem Lórenczem, CSc. ve znaleckém posudku. K otázce č. 1 navrhovatel doplnil, že prohlídka místa plnění byla omezena na čtyři termíny po 6 hodinách (maximálně pro tři zástupce jednoho uchazeče), v rámci nichž byla předložena rozsáhlá dokumentace pouze k nahlédnutí, bez jakékoli možnosti pořizovat elektronické kopie či jiné opisy. Navrhovatel je toho názoru, že závěr znalce je v této věci správný i ve vztahu k zadavatelem zvolenému formátu a rozsahu prohlídky místa plnění, který neumožňoval řádné seznámení se skutečným stavem systému.

125. Navrhovatel dále cituje odpovědi znalce na otázky č. 4, č. 6, č. 6 c), č. 7a), č. 7b), č. 8 a), č. 9) č. 9 b), č. 12a a č. 12b) a doplňuje, že z posudku znalce jednoznačně vyplývá, že zadávací dokumentace je neúplná, neurčitá a neaktuální. Navrhovatel dále uvádí, že v souladu s ustanovením § 6 a § 44 odst. 1 zákona musí být zadávací dokumentace zpracována tak, aby uchazečům umožnila prezentovat zadavateli navrhované řešení ve vzájemně porovnatelných nabídkách, a to již na základě informací uvedených v zadávací dokumentaci.
126. Navrhovatel dále doplňuje, že požadavek na vysokou podrobnost a jednoznačnost zadávací dokumentace plyne i z rozhodovací praxe Úřadu i soudů (rozhodnutí ÚOHS–S272,292/2008-2633/2009/540/RDe, ÚOHS–S109/2009/VZ-12164/2009/510/HOd a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 2A6/2002).
127. Závěrem svého vyjádření navrhovatel uvádí, že znalec nade vší pochybnost potvrdil, že zadávací dokumentace není dostatečně podrobná, úplná, určitá, jednoznačná a aktuální. Obsah zadávací dokumentace tedy podle názoru navrhovatele neodpovídá požadavkům zákona, rozhodovací praxi Úřadu a soudů a je v rozporu s ustanovením § 44 odst. 1 zákona. S ohledem na uvedené skutečnosti navrhovatel navrhuje, aby Úřad rozhodl o zrušení zadávacího řízení z důvodu rozporu se základními zásadami a ustanoveními zákona.

IX. VYJÁDŘENÍ ZADAVATELE KE ZNALECKÉMU POSUDKU

128. Ve svém vyjádření ze dne 28. 2. 2013 zadavatel uvedl, že po detailní analýze znaleckého posudku zpracovaného prof. Ing. Róbertem Lórenczem, CSc., se rozhodl, že k doslaným podkladům nebude uplatňovat žádné připomínky.

X. ZÁVĚRY ÚŘADU

129. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření účastníků řízení, znaleckého posudku prof. Ing. Róberta Lórencze, CSc. ze dne 10. 1. 2013 a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání šetřené veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K vymezení předmětu plnění veřejné zakázky

130. Podle § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
131. Podle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.
132. Podle § 17 písm. l) zákona se zadávacími podmínkami rozumí veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení, či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zadávací dokumentaci či jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky.
133. Úřad uvádí, že zadávací dokumentace je rozhodujícím podkladem, na jehož základě dodavatelé zpracovávají a podávají své nabídky. Požadavky na předmět plnění a technické podmínky musí být v zadávací dokumentaci uvedeny takovým způsobem a v takovém

rozsahu, aby byla zadávací dokumentace úplná a správná, a zároveň aby byla jasná, srozumitelná, určitá a dostatečně podrobná tak, aby umožnila uchazečům podat vzájemně porovnatelné nabídky. K problematice jednoznačnosti a přesnosti zadávací dokumentace související s transparentností zadávání veřejných zakázek se vyjádřil ve svém rozsudku č. j. 62Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 Krajský soud v Brně, v němž uvádí, že „požadavek jednoznačnosti, konkrétnosti a přesnosti zadávací dokumentace plyne z obecné zásady transparentnosti zakotvené v § 6 ZVZ. Tato zásada spolu se zásadou zákazu diskriminace a zásadou stejného zacházení se všemi uchazeči musí být zadavatelem dodržována v rámci celého zadávacího řízení. Úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení. Tak tomu může být např. i tehdy, pokud zadávací dokumentace neobsahuje jednoznačně a srozumitelně formulovaná pravidla. Pokud pak zadávací dokumentace, resp. v ní obsažené zadavatelovy požadavky na zpracování nabídky objektivně připouští rozdílný výklad, nemůže taková interpretační nejistota stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného. Je třeba zdůraznit, že je to zadavatel, kdo zadávací dokumentaci vyhotovuje, případně nechává vyhotovovat, a kdo také za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá.“ „Zadávací dokumentace musí být transparentní, dostatečně konkrétní a srozumitelná tak, aby na jejím základě mohla proběhnout všestranně korektní veřejná soutěž, v jejímž rámci bude vybrána ta nejlepší nabídka. K tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2 Afs 86/2008-222, dostupný na www.nssoud.cz, kde tento soud zdůraznil požadavek, aby byla zadávací dokumentace „jednoznačná, jelikož musí být zcela patrná, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“. Rovněž jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Nemůže tedy obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelná a jednoznačná, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota“.

134. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil mj. následující požadavky:
- V bodu 1.1.6 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Aktualizace struktury ubytovacích kapacit – „zadavatel požaduje uživatelsky udržovatelnou správu ubytovacích kapacit vězeňského systému, např. zakládat věznice, jejich dislokaci, typ, dále využití místností a jejich vhodnost pro různé typy trestů“.
 - V bodu 1.1.8 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Kontrolní operace – „zadavatel požaduje, aby informační systém zaznamenával v logu kdo, kdy prováděl operace nad údaji konkrétního vězně a jakou operaci prováděl“.
 - V bodu 1.1.2 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Elektronický osobní spis vězně a vazba na elektronický trestní spis vyžaduje zadavatel zejména „plně elektronizovat a na základě

činnosti VSČR (Vězeňské služby České republiky) upravit a řídit přístupy uživatelů informačního systému tak, aby respektoval nově definované procesy ve VSČR a zejména platnou legislativu z hlediska ochrany citlivých a osobních údajů. Vytvořit centrální databázi nebo jiným způsobem umožnit datamining z dat vedených ve spisu, zejména pro kontrolní a metodickou činnost Generálního ředitelství při respektování diferenciací přístupových práv. Podmínkou tvorby je rovněž uložení informace v databázích pouze jednou a tu jako důvěryhodnou využívat ke sdílení pro další moduly informačního systému. Umožnit pro kontrolní činnost náhled do logů o transakcích (záznam, vyhledání informace o vězni) vyvolaných uživatelem IS z důvodu zamezení páčání trestné činnosti a neoprávněného nakládání s osobními údaji. Požadovaným výstupem elektronického spisu je i vytvoření listinné podoby např. export do PDF.“

- V bodu 1.2.1 a) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky – zadavatel požaduje „zajistit průběžnou aktualizaci datového skladu tak, aby zachycoval i opravy historických dat (až 14 dní zpět) na organizačních jednotkách“.
 - V bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky – zadavatel požaduje „opravu výstupů modulu VVT (tiskové sestavy, generátor sestav a export do souborů)“.
 - V bodu 4 b) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH-Datový sklad – zadavatel požaduje „vytvoření jednoduchého uživatelského rozhraní pro přístup k DWH. Implementovat tvorbu sestav a výstupů“.
 - V bodu 4 e) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – DWH-Datový sklad – zadavatel požaduje „integraci nově vytvořených centrálních databází do DWH“.
 - V bodu 1.4.1 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Transformace do prostředí Windows – zadavatel požaduje převedení stávajícího systému do prostředí Windows a do ASP.NET. Dále zde uvádí, že propojením s ASP.NET dojde k plné integraci s SPV a tyto moduly budou moci čerpat potřebné ekonomické informace pro další činnosti v nich vedené. Toto rozšíření o plnou integraci a propojení s ostatními programovými moduly VIS je pak požadavkem rozšiřujícím stav stávající. Současně je požadována migrace stávajících dat do nového prostředí v celém stávajícím systému včetně vypočítávaných položek.
135. V bodu 7 přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Rozhraní VIS – zadavatel požaduje vytvořit pro VIS referenční rozhraní k informačním systémům veřejné správy dle zákona č. 365/2000 Sb., v platném znění. Toto rozhraní má zajišťovat předávání údajů do informačního systému o datových prvcích, do informačních systémů o informačních systémech veřejné správy. Součástí je i napojení VIS na Informační systém základních registrů.
136. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek tři nabídky s nabídkovou cenou 184 500 000 Kč bez DPH, 259 205 686 Kč bez DPH a 298 000 000 Kč bez DPH.
137. Za účelem posouzení, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, a to zejména při vymezení předmětu plnění v zadávací dokumentaci, nechal Úřad vzhledem k rozsáhlosti zadávací dokumentace, jež vyžaduje odbornou znalost v oblasti informačních systémů vypracovat prof. Ing. Róbertem Lórenczem, CSc. (dále jen „znalec“) odborný znalecký posudek zadávací dokumentace na základě dotazů dle bodu 101 tohoto rozhodnutí, které

Úřad formuloval v souladu s připomínkami navrhovatele k zadávací dokumentaci a rovněž v návaznosti na příklady nedostatků a neurčitosti zadávací dokumentace, které navrhovatel uvedl v návrhu (viz body 20 až 28 nebo bod 134 tohoto rozhodnutí). Úřad uvádí, že podle názoru znalce (viz body 106 až 123 tohoto rozhodnutí) zadávací dokumentace dostatečně nepopisuje stávající stav systému a že některé požadavky nejsou v zadávací dokumentaci dostatečně specifikovány.

138. Úřad uvádí, že např. k bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace – Ostatní požadavky, v němž zadavatel požaduje v rámci modulu VVT - Výkon vazby a trest „opravu výstupů modulu VVT (tiskové sestavy, generátor sestav a export do souborů)“ znalec konstatoval, že tento požadavek je zadavatelem formulován velmi obecně, přičemž ani po upřesnění požadavku v rámci dodatečných informací není specifikován rozsah požadovaných oprav. Úřad k tomuto uvádí, že v dodatečných informacích k zadávacím podmínkám veřejné zakázky ze dne 15. 3. 2012 je v odpovědi zadavatele na dotaz: „V čem přesně by tato oprava měla spočívat a jaké výstupy zadavatel očekává v rámci takovéto opravy?“ uvedeno: „...Tiskové sestavy byly nadefinovány v roce 2004 a 2005. S ohledem na nynější potřeby VS ČR bude nutná jejich aktualizace a provázanost se současnou legislativou a workflow. Identifikace tiskových sestav, které bude třeba opravit a upravit (návosloví, doplnit aktuální texty apod.), bude předmětem jednání dodavatele s metodiky VVT za věcné oblasti...U takto definovaných sestav předpokládáme možnost jejich editace a napojení na databázi...“ Úřad uvádí, že z upřesňující odpovědi zadavatele není zřejmé, jaké opravy výstupů modulu „Výkon vazby a trest“ požaduje a v jakém rozsahu, neboť zadavatel uvedl, že toto upřesní až v rámci jednání s dodavatelem. Vzhledem k tomu, že uchazeči nemohli na základě zadávací dokumentace s jistotou konstatovat, jak rozsáhlé opravy bude zadavatel požadovat, nelze vyloučit, že v takovém případě náročnost oprav a jejich rozsah pro účel nacenění této služby v nabídce pouze odhadovali. Úřad konstatuje, že vzhledem k nejednoznačnosti zadání požadavku je zřejmé, že nabídky uchazečů nemohou být porovnatelné, neboť v případě, že uchazeči při zpracování svých nabídek vycházeli z neurčitého a nepřesného zadání a rozsah výše uvedených požadovaných oprav odhadovali, nelze očekávat, že by se jejich odhad shodoval. S odkazem na výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012, podle něhož je porušením zásady transparentnosti např. skutečnost, že *zadávací dokumentace, resp. v ní obsažené zadavatelovy požadavky na zpracování nabídky objektivně připouští rozdílný výklad*“ a v němž soud zdůrazňuje, „že je to zadavatel, kdo zadávací dokumentaci vyhotovuje, případně nechává vyhotovovat, a kdo také za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá“, Úřad uvádí, že v případě požadavku zadavatele uvedeného v bodu 1.2.1 f) přílohy č. 9.1 zadávací dokumentace shledal, že zadání je nejednoznačné a rozdílný výklad připouští.
139. Úřad dále doplňuje, že rozdíl mezi nejnižší (184 500 000 Kč) a nejvyšší (298 000 000 Kč) nabídkovou cenou u nabídek, které zadavatel obdržel, činí 113 500 000 Kč (v procentuálním vyjádření je nabídková cena nabídky s nejvyšší nabídkovou cenou vyšší o cca 61% než u nabídky s nejnižší nabídkovou cenou). S přihlédnutím k takto značně rozdílným nabídkovým cenám předloženým v nabídkách, které zadavatel obdržel, lze konstatovat, že rozdíl ocenění jednotlivých nabídek potvrzuje nejednoznačnost zadání a s ohledem na vysokou váhu hodnotícího kritéria „*Celková nabídková cena bez DPH – 70%*“ i jejich vzájemnou neporovnatelnost.

140. K argumentu zadavatele že požadavek na opravu výstupů modulu VVT vysvětlil v dodatečných informacích, a že se při prohlídkách místa plnění mohli uchazeči seznámit s rozsahem výstupů modulu VVT, Úřad uvádí, že vzhledem k tomu, že zadavatel v rámci vysvětlení požadavku uvedl, že konkrétní rozsah oprav bude předmětem jednání s dodavatelem, je zřejmé, že ani prohlídky místa plnění nemohly požadavek zadavatele upřesnit natolik, aby uchazeči mohli příslušný požadovaný rozsah služeb ve svých nabídkách ocenit tak, aby byly jejich nabídky porovnatelné.
141. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 1 zákona tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když nestanovil zadávací podmínky natolik přesně a jednoznačně, aby neumožňovaly různý výklad. Tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť v případě, že by zadání bylo zpracováno v podrobnostech potřebných ke zpracování cenové nabídky, nelze vyloučit, že by zadavatel obdržel nabídky v jiné cenové výši. Nelze ani vyloučit, že by zadavatel obdržel další nabídky od uchazečů, kteří mohli být nejasným zadáním od podání nabídky odrazeni.
142. Úřad doplňuje, že jelikož bylo prokázáno, že zadavatel porušil postup stanovený v § 44 odst. 1 zákona, jeví se již jako bezpředmětné zkoumání dalších příkladů nedostatků zadávací dokumentace uvedených v návrhu, a proto se jimi Úřad dále nezabýval, neboť jejich přezkoumání by již nemohlo mít na výsledek rozhodnutí Úřadu vliv. Uvedený závěr vyplývá např. z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2A2/99, ze kterého lze dovodit, že zkoumání dalších důvodů pro uložení nápravného opatření je nadbytečné, existuje-li alespoň jeden oprávněný důvod.
143. K různé interpretaci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 66/2010 ze dne 26. 10. 2011 zadavatelem a navrhovatelem Úřad uvádí, že Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně a věc vrátil k dalšímu řízení z důvodu, že Krajský soud v Brně ve svém rozsudku nezohlednil některé důležité okolnosti projednávaného případu (např., zda bylo v možnostech zadavatele poskytnout v zadávací dokumentaci podrobnější informace k předmětu veřejné zakázky a nakolik konkrétně byla zadávací dokumentace formulována a nakolik obsahovala relevantní informace pro určení nabídkové ceny) nebo např. z toho důvodu, že Krajský soud přikládal velkou váhu odborné zdatnosti uchazečů. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Úřad uvádí, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku nerozhodl, zda předmět předmětné veřejné zakázky byl v zadávací dokumentaci vymezen dostatečně či nikoli, ale pouze upozornil na důležité okolnosti a argumenty, které jsou pro posouzení této věci důležité.
144. K názoru navrhovatele, že stanovená hodnotící kritéria v zadávací dokumentaci nemají návaznost na technickou úroveň předmětu plnění, a že tedy při hodnocení nabídek nebudou díky nedostatečné specifikaci předmětu plnění zohledněny odlišnosti mezi návrhy technického řešení, Úřad s odkazem na ust. § 78 odst. 4 zákona uvádí, že rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky. Mohou jimi být zejména nabídková cena, kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, vliv na

zaměstnanost osob se zdravotním postižením, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozáruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení. Je-li základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky, musí zadavatel podle ust. § 78 odst. 5 zákona stanovit jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím váhu, kterou vyjádří v procentech, nebo stanoví jiný matematický vztah mezi dílčími kritérii. Stanovená váha může být u jednotlivých dílčích kritérií shodná.

145. V prověřovaném případě zadavatel stanovil jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky (viz bod 3. tohoto rozhodnutí), stanovil dílčí hodnotící kritéria (cena, úroveň požadované součinnosti, metodika řízení implementace a nabízená úroveň SLA), a přiřadil jednotlivým dílčím kritériím příslušné váhy v procentech. Vzhledem k výše uvedenému postupu zadavatele Úřad konstatuje, že zadavatel dodržel postup stanovený v § 78 odst. 4 a 5 zákona, ovšem vzhledem k tomu, že zadavatel nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když nestanovil zadávací podmínky natolik přesně a jednoznačně, aby neumožňovaly různý výklad, Úřad konstatuje, že ačkoliv zadavatel stanovil hodnotící kritéria v souladu se zákonem, v případě nejednoznačného vymezení předmětu veřejné zakázky a zadávacích podmínek by hodnocení nemohlo být realizováno transparentně, neboť předpokladem pro transparentní a nediskriminační hodnocení je úplná, jednoznačná a jasná definice předmětu veřejné zakázky ve vazbě na skutečnou potřebu zadavatele.
146. Ke zvolenému postupu zadávacího řízení a k názoru navrhovatele, že současná zadávací dokumentace postačuje pro použití v soutěžním dialogu, avšak nesplňuje míru specifikace pro otevřené řízení, Úřad uvádí, že soutěžní dialog může zadavatel pro zadání veřejné zakázky použít v případě, že zadává veřejnou zakázku se zvláště složitým předmětem plnění a použití otevřeného řízení či užšího řízení není s ohledem na povahu předmětu plnění veřejné zakázky možné. Soutěžní dialog je využíván v případech, kdy je sice zadavatel schopen identifikovat své potřeby a cíle, ale není schopen určit ideální způsob řešení k naplnění svých potřeb a cílů (zejména v oblasti složitých projektů, například v oblasti infrastrukturních, informačních technologií, rozsáhlých investičních projektů a podobně).
147. Na základě doložené zadávací dokumentace Úřad uvádí, že zadavatel zvolil vysoce transparentní způsob zadání veřejné zakázky, a sice otevřené řízení. K argumentu zadavatele v rozhodnutí o námitkách ze dne 16. 4. 2012, že by pro zadavatele nemělo využití soutěžního dialogu smysl z důvodu, že smyslem soutěžního dialogu je pouze hledání technicky vhodného řešení, a že prověřované zadávací řízení je podle zadavatele založeno na koncepci „soupeření“ různých řešení v rámci uchazeči předkládaných nabídek z hlediska zadavatelem stanovených hodnotících kritérií, Úřad uvádí, že by volba použití otevřeného řízení pro zadání veřejné zakázky v tomto prověřovaném případě byla možná za předpokladu, že by zadavatel v zadávací dokumentaci vymezil technické podmínky plnění veřejné zakázky formou stanovení požadavků na výkon nebo funkci požadovaného plnění podle § 46 odst. 4 a 5 zákona tak, aby uchazečům umožnil jednoznačně určit předmět zakázky a zpracovat porovnatelné nabídky. Ačkoliv je z dokumentace o veřejné zakázce zřejmé, že zadavatel při zadání veřejné zakázky zpracoval rozsáhlou zadávací dokumentaci, kterou blíže vysvětlil na základě dotazů uchazečů v rámci dodatečných informací, zorganizoval dvě prohlídky místa plnění a projevil snahu poskytnout uchazečům dostatek informací ke zpracování nabídek, Úřad s odkazem na závěry znaleckého posudku a výše uvedené závěry Úřadu konstatuje (viz

body 106 až 123 tohoto rozhodnutí a závěr Úřadu viz bod 141 tohoto rozhodnutí), že zadavatel v zadávací dokumentaci nevymezil své požadavky v takové míře, aby otevřené zadávací řízení mohlo proběhnout transparentně.

148. K připomínce navrhovatele, že zadávací dokumentace předpokládá dodatečnou specifikaci předmětu plnění v rozporu s ustanovením § 6 zákona ve spojení s § 17 písm. l) zákona, a že zadavatel obešel povinnost poskytnout všem dodavatelům stejné informace a povinnost uveřejnit úpravy oznámení v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona tím, že odložil specifikace předmětu plnění do doby po uzavření smlouvy, Úřad konstatuje, že vzhledem k tomu, že zadavatel pochybil již při zpracování zadávací dokumentace, je zřejmé, že dané zadávací řízení nemohlo proběhnout transparentně. Úřad konstatuje, že výše uvedená připomínka navrhovatele se zabývá následkem prvotního pochybení zadavatele. Vzhledem k výše uvedenému závěru, podle něhož zadavatel nestanovil zadávací podmínky přesně a jednoznačně, neboť některé požadavky v zadávací dokumentaci dostatečně nespecifikoval, Úřad konstatuje, že zrušením zadávacího řízení zadavatel předejde situaci, že by zadávací řízení provedl v rozporu se základními zásadami stanovenými zákonem.
149. K názoru navrhovatele, že se zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách ze dne 16. 4. 2012 nevyjádřil k žádnému z bodů *Námitek-příkladů nedostatků Zadávací dokumentace* a jejich rozporů se zákonem Úřad uvádí, že z doložené dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel se ve výše uvedeném rozhodnutí k těmto bodům vyjádřil, a to v rámci kapitoly *„Implementační smlouva-údajná dodatečná specifikace předmětu plnění a absolutní neplatnost“*. Zadavatel zde uvádí, že údajné nedostatky zadávací dokumentace, uvedené v bodě VII. námitek představují spíše nedostatky specifikace předmětu plnění a nikoli body plnění, jejichž realizace je nemožná, a dále pak zadavatel odkazuje na své vyjádření k otázce dostatečnosti specifikace předmětu plnění. Úřad s odkazem na ust. § 111 odst. 1 zákona, podle něhož zadavatel přezkoumá podané námítky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek odešle stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje, či nikoliv, s uvedením důvodu a rovněž s přihlédnutím k uvedeným skutečnostem týkajícím se obsahu rozhodnutí o námitkách uvádí, že se zadavatel s vybranou částí námitek v rozhodnutí o námitkách ze dne 16. 4. 2012 vypořádal a postupoval v souladu s § 111 odst. 1 zákona.

XI. ULOŽENÍ NÁPRAVNÉHO OPATŘENÍ

150. Podle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
151. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 1 zákona tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když nestanovil zadávací podmínky natolik přesně a jednoznačně, aby neumožňovaly různý výklad a tento nezákonný postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, rozhodl Úřad o zrušení zadávacího řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
152. Pro úplnost Úřad uvádí, že podle § 84 odst. 7 zákona zadavatel odešle oznámení o zrušení zadávacího řízení k uveřejnění v informačním systému podle § 157 do 3 dnů ode dne přijetí

rozhodnutí; tato povinnost neplatí pro jednací řízení bez uveřejnění a řízení na základě rámcové smlouvy.

153. Dále je zadavatel podle § 84 odst. 8 zákona povinen odeslat písemné oznámení o zrušení zadávacího řízení do 2 pracovních dnů po přijetí rozhodnutí všem známým zájemcům či uchazečům s uvedením důvodu.

XII. NÁKLADY ŘÍZENÍ

154. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 zákona též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí právní předpis. Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, je zadavatel povinen uhradit náklady řízení o přezkoumání úkonů zadavatele paušální částkou v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 odst. 1 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000 Kč.
155. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím zrušil zadávací řízení, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
156. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2012000249.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

1. Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4
2. MICROSOFT s. r. o., BB Centrum, budova Alfa, Vyskočilova 1461/2a, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy